

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

OBSAH

OBSAH	1
INDIVIDUALITA ENERGOINFORMAČNÉHO SYSTÉMU	2
<i>MUDr. Teodor ROSINSKÝ, CSc.</i>	2
NOVINKY ZO ZAHRANIČNÝCH ZDROJOV	4
<i>Róbert SLOVÁK</i>	4
JAK MYSLÍME, TAK SE TO I DĚJE?	8
<i>MUDr. Petr TARABA</i>	8
VNITŘNÍ PROGRAMY	12
<i>Jana JŮZKOVÁ</i>	12
JE NEVYHNUTNÉ DODRŽIVAŤ BEZPEČNOSŤ A OCHRANU ZDRAVIA PRI PRÁCI?	18
<i>Lucia ĎURKECHOVÁ</i>	18
VODÍK, POLOVODIČE, KOSMICKÁ MEDICÍNA	21
<i>Ing. Aleš RUMLER</i>	21
NEDAMOVSKÝ POLTERGEIST	24
<i>Jiří LUČAN</i>	24
ZRUŠENÍ POLTERGEISTA	29
<i>Renata LOPOUROVÁ</i>	29

INDIVIDUALITA ENERGOINFORMAČNÉHO SYSTÉMU

MUDr. Teodor ROSINSKÝ, CSc.

Naša psychotronika sa venuje výskumu energoinformačného systému ako logistickému nástroju organizmu človeka už desaťročia, zrejme viac ako v iných zemiach. Absolventi našich seminárov majú už jasné poznatky o tomto fenoméne, niektoré dielce poznatky odznievajú pravidelne na našich konferenciách. I keď sme opätovne zdôrazňovali individualitu človeka a jeho organizmu, energoinformačný systém podľa jeho popisu, vlastností a mechanizmu fungovania sa javil ako jednotný pre každého človeka. Popis jeho funkcií i jeho narušení sa medzi jednotlivcami nejako neodlišoval. Ďalšie nové poznatky vrátane výsledkov výskumu prírodovedných a do určitej miery i humanitných odborov ako i poznatky praxe však postupne ukázali, že individualita osoby človeka sa musí premietnuť i do individuality EIS. Postupne sa tieto poznatky systematizovali a teraz je už možné s tým oboznámiť záujemcov podrobnejšie. V rámci časových možností na konferencii je samozrejme možné len načrtnúť túto problematiku, ktorú podrobnejšie preberáme na našich seminároch.

Musíme začať od človeka ako jednotlivca, pretože osobitosť konkrétneho EIS závisia práve od osobitosť jednotlivca. Všeobecne a v súčasnosti stále i v biológii a medicíne sa chápe individualita človeka ako súhrn jeho dedičných, psychických a telesných osobitosť. I v tom sa však objavujú nové skutočnosti, z poznania ktorých musíme vychádzať.

Dedičnosť sa chápa ako skombinovanie niektorých osobitosť rodičov, čím sa vytvárali psychické i telesné predpoklady určujúce mnohé vlastnosti jednotlivca vrátane jeho slabých i silných stránok pri reakcii na rozličné záťaž a chorobotvorné vplyvy, na vplyvy prostredia i spoločnosti, na jeho potreby i na celkové zameranie jeho činností. V súčasnosti sa odhalil prekvapivý fakt, že dedenie nie je záležitosť rodičov, ale starých rodičov, teda akoby išlo o prenos ob jednu generáciu. To je však vlastne výhodné, pretože jednotlivec si akoby mohol vybrať z možností dedenia niektorých vlastností od štyroch predkov, nie len od dvoch a teda je možná väčšia variabilita zdedených vlastností. Prítom je potrebné vedieť, že nie všetko, čo sa zdedí sa aj uplatní, mnohé, vrátane určitých schopností ako i náchylností na určité choroby, sa nemusí vôbec uplatniť počas života. To pridáva jednotlivcovi väčšiu variabilitu v porovnaní s jeho predkami.

Ďalšou podstatnou novinkou v poznatkoch je to, že vývoj pred narodením bráný doteraz mechanicky ako postupné množenie buniek od počatia a tvorba jednotlivých orgánov prebieha postupne s rovnakou náplňou a napríklad rozvoj psychiky sa chápal ako následok rozvoja a vytvárania mozgu. Súčasná prenatálna psychológia a medicína ako nový odbor v ostatných desaťročiach však odhalila, že je to v skutočnosti naopak - psychika človeka sa rozvíja od momentu počatia, teda splynutia pohlavných buniek a ešte dávno pred začiatkom vytvárania mozgu a je vlastne projektantom a dohliadačom na jeho vývoj. A tu zrejme zasa nejde o nejakú všeobecne a rovnako platnú náplň, ale o individuálny projekt s cieľom vytvoriť taký mozog a i iné orgány, aby zodpovedali individuálnej potrebe tvoriaceho sa človeka. No a táto potreba tiež nie je nič kolektívne ani ľubovoľné, ale prísne podmienené uvedomením si jednotlivca jeho úlohy či náplne života alebo životného zmyslu, ako sa to v rozlične zameraných pojednaniach vyjadruje.

Po týchto údajoch sa dostávame k EIS. Ten sa vytvára taktiež súbežne s telom a keďže telo či celý budovaný organizmus sa vyvíja podľa danej potreby, vlastne ako hlavný nástroj uskutočňovania spomenutej náplne života, nutne potrebuje svoj logistický nástroj v takej funkčnej charakteristike, ktorá bude napasovaná na plnenie potrieb organizmu v rámci jeho určenia.

Z toho však vyplýva mnoho ďalších skutočností. Ak totiž jednotlivec si neuvedomí svoju úlohu a buď podľahne nejakej skupinovej manipulácii a tým vlastne svoju individualitu nahradí niečím cudzím alebo i keď prípadne pociťuje nesúlad so svojím spôsobom života a preto hľadá to svoje pravé, ale ho nevie nájsť, dostáva sa taktiež do stavu nesúladu medzi zameraním svojho organizmu a tým i svojho EIS s preneho nevhodnými činnosťami či zameraním a tým i k vytvoreniu potrieb, na ktoré nie je pripravený ani organizmus a teda ani EIS. To pochopiteľne znamená, že musí prísť k funkčnému nesúladu, čo sa musí prejavíť ako pohotovosť k náchylnosti na poškodenie, menšia schopnosť brániť sa uplatneniu príčin ochorenia, ale aj druhotne k psychickým problémom. To všetko sa stáva súčasťou bludného kruhu príčin a následkov. Na takú situáciu nepripravený organizmus a EIS nemôžu reagovať primerane tak, ako by to bolo možné v prípade súladu medzi ich nastavením a tomu prirodzenému komplexu potrieb.

Takáto spomenutá situácia má množstvo možných osobitostí a tu sa individualita jednotlivca ukazuje naozaj v neprebernom množstve prejavov a navyac v časovej dynamike. V hre je nielen samotná popisovaná situácia, ale aj psychické osobitosti jednotlivca a jeho reagovanie, prítomnosť prírodných, ľudsky podmienených i spoločenských vplyvov, škodlivých i priaznivých faktorov. Nezanedbateľný a zvonka prakticky nehodnotiteľný je i rozsah odlišnosti medzi jeho náplňou a uskutočňovanou činnosťou, čo sa nielen kvantitatívne, teda intenzitou problémov, ale i kvalitatívne, teda ich konkrétnou prítomnosťou a variabilitou, prejavuje a v čase rozvíja alebo, v tom lepšom prípade, darí nejako riešiť.

Aby sme zhmuli tento krátky prehľad nových poznatkov, je potrebné zdôrazniť, že naša pôvodná zjednodušená predstava o EIS a jeho vlastnostiach sa týmto rozšírila a vďaka práve uvedomeniu si individuality rozšírenej z jednotlivého človeka i na všetko čo jeho je, teda i jeho EIS, je možné lepšie pochopenie konkrétnych problémov. Tie sa samozrejme netýkajú len toho, čo priamo poškodzuje EIS a teda môže spôsobiť osobitné príznaky známych následkov poškodenia, ale i problémov vychádzajúcich z iných príčin, pôsobiacich na organizmus i z druhotných

psychických reakcií vychádzajúcich z osobitostí toho jednotlivca.

Psychotronika ako odbor výskumu a teoretického chápania energoinformačných javov samozrejme nemôže ponúkať žiadne praktické východiská. Energoinformačné postupy ako objekt výskumu však vo svojej praktickej aplikácii musia tieto nové poznatky v tom rozsahu, ktorý patrí týmto postupom, brať do úvahy pri posudzovaní každého jednotlivého prípadu. Pomôže to najmä porozumeniu pri stavoch, ktoré akoby plne nezodpovedali navyklym bežným prípadom a podnieti k citlivému prístupu. Väčšina súčasných ľudí zrejme svoje úlohy nepozná či nedospela k ich uvedomeniu, preto došlo k takému rozsahu a obsahu ich problémov, ktoré žiadajú riešiť. To je možné, je však nutná ich spolupráca, aspoň prinajmenšom v pochopení súvislostí a aplikácii ich na seba. Toto by samozrejme malo byť pripomenutím pre celú medicínu. Bolo by však vhodné, aby to bolo pripomenutím aspoň pre tých, ktorí sa mohli oboznámiť s týmito poznatkami.

NOVINKY ZO ZAHRANIČNÝCH ZDROJOV

Róbert SLOVÁK

Ďakujem za možnosť vystúpiť na tomto kongrese. Pripravil som si pre vás zopár noviniek, čo som zachytil, že sa deje v zahraničí, z tém, ktoré by mohli byť pre nás zaujímavé.

Na úvod by som chcel stručne povedať témy ktorým sa budem venovať. Povieť niečo o telekinéze, prekognícii, telepatii a aj zaujímavosti z klasickej fyziky a vedy.

Najprv by som nadviazal na prezentáciu, ktorú som mal pred dvomi rokmi o telekinéze, teda o vplyve mysle na hmotu. V kvantovej fyzike je známy pokus s dvojštrbinovým zariadením. Ide o to, že sa pozoruje prechod laserového lúča, alebo častíc fotonov cez štrbinu. Za určitých okolností sa fotóny javia ako častice, inokedy ako vlnenie. Prirodzeným stavom je vlnenie, ale akonáhle sa tento dej začne pozorovať, tak nastáva takzvaný kolaps vlnovej funkcie a meracie zariadenie zaznamená fotóny ako častice. Pokus, ktorý sa robil v Amerike v Institute of noetic sciences (IONS) bolo o tom, že sa vyrobilo takéto laserové zariadenie a umiestnilo sa do odizolovanej miestnosti. Je to v podstate železná kocka veľkosti izby, odizolovaná od elektromagnetického žiarenia, od rôznych pohybov, frekvencií, hluku atď. Otázka bola, či je možné toto zariadenie ovplyvniť mimo tejto miestnosti. Pokusná osoba mala vplývať myslou na prístroj a snažiť sa zmeniť jav vlnovej funkcie. Ako som spomínal pred dvomi rokmi, pri tomto pokuse boli určité úspechy, kolaps nenastal úplne vo všetkých fotónoch, ale došlo k zmene svietivosti. Znamená to, že myseľ naozaj mala vplyv a na určitej jemnej úrovni mala merateľný efekt. Pokusu sa zúčastnilo 137 osôb. Urobila sa pilotná štúdia, porovnávala sa účinok pôsobenia rôznych ľudí. Zistilo sa, že bežná populácia, bežní ľudia neovplyvňujú toto zariadenie významne, výsledok je blízko náhode, ale ľudia, ktorí sa venujú meditácii mali štatisticky významne lepšie výsledky. Vysvetľovalo sa to tým, že dokážu svoju myseľ sústrediť viac, dokážu sa intenzívnejšie a dlhšie zamerať na zariadenie a na deje v zariadení.

Novinka je, že tento istý pokus sa opakoval, ale cez internet. Po registrácii a vyplnení formuláru sa doňho zapojilo asi 5000 ľudí. Bolo jasne vysvetlené, čo treba presne robiť. Ako kontrolná jednotka slúžil počítač s operačným systémom Linux a sledovalo sa, či je rozdiel keď dvojštrbinové zariadenie sleduje človek, alebo počítač. Výsledok bol (ako vidno na spodnom grafe), že nastal rozdiel medzi pôsobením človeka a pôsobením počítača. Potvrzuje to pred-

poklad, že vzdialenosť medzi človekom a dvojštrbinovým zariadením nehrá úlohu.

Ďalší zaujímavý pokus sa robil v Taiwanskej univerzite v spolupráci s IONS. Na pokusné účely sa použila rastlina Arábkovka Thálova (*Arabidopsis Thaliana*), ktorá sa používa ako modelový organizmus v molekulovej genetike rastlín. Sledoval sa vplyv mysľou ovplyvnenej vody na rast tejto rastliny. Pozoroval sa vplyv tejto vody na tzv. kryptochróm. Je to rastlinný proteín citlivý na modrú oblasť svetla a prenáša signál pre rastové reakcie. V kvantovej biológii sa napríklad kryptochróm spomína preto, že sa nachádza v oku sťahovavých vtákov. Pri dopade modrého svetla, zo svojej molekuly vyrazí dva elektróny, ktoré sú navzájom prepojené. Je to merateľné kvantové spojenie v živých systémoch. Toto spojenie je citlivé na magnetické pole zeme a tak sa vytvorí kompas, podľa ktorého sa vtáky orientujú v prostredí. Sledovalo sa, či práve kryptochróm reaguje v pokusoch s vodou ovplyvnenou myslou. Použili sa semená s geneticky upraveným kryptochrómom tak, že sa znížila jeho citlivosť a tak, aby sa spomalil rast. Sledovalo sa, či bude rastlina inak rásť keď bude zalievaná bežnou vodou, alebo vodou ovplyvnenou myslou. Na vodu pôsobili traja budhistickí mníši tak, aby podporovali a zrýchľovali rast rastliny. Výsledok pokusu bol, že pri dodržaní rovnakých pestovateľských podmienok naozaj nastal štatisticky významný nárast stonky u rastliny s oslabenou funkciou kryptochrómu pri zalievaní ovplyvnenou vodou. Záver je, že výsledok podporuje hypotézu, že kryptochróm je komponent živých systémov citlivý na vedomé ovplyvnenie. Či je to ale skutočne tak, ukážu ďalšie pokusy. Podľa môjho názoru ide tiež o psychokinézu, pretože je to vplyv mysle na hmotu. Hmotou tu rozumiem vodu, ktorá sa správa ako pamäťové zariadenie pre informáciu. Tá sa neskôr realizuje v živom organizme, v rastline.

Ďalší zaujímavý pokus som zaznamenal tiež z Ameriky. Išlo o skúmanie takzvanej energetickej medicíny. Hoci informácií o priebehu pokusu bolo žiaľ málo, pokúsím sa ho pre inšpiráciu stručne popísať.

Skúmal sa vplyv liečiteľa na pokusnú osobu. Táto osoba mala vraj vlohu, alebo schopnosť vnímať energetické liečenie. Ak teda pokusná osoba dala znamenie že vníma liečenie, spustili sa meracie prístroje s tým, že sa merali rôzne fyzikálne veličiny v

priestore. Použilo sa okolo 30 rôznych meracích prístrojov. Väčšinou sa nenamerala žiadna zmenená veľičina, akurát len signál z kadeuceových antén. Tento signál sa previedol do audio-súboru, ktorý sa potom spätne prehrával pokusnej osobe, tomu liečenému. Pokusná osoba potom tvrdila, že má podobný pocit, ako keď na ňu začal pôsobiť liečiteľ.

Tento pokus ešte nie je uzavretý. Snažia sa ho teraz posunúť ďalej, v tom zmysle, že či by takéto audionahrávky boli účinné v laboratórnych podmienkach na liečenie ochorení na bunkovej úrovni.

Toľko k telekinéze. Nakoniec uvediem zdroje, kde si o tom môžete prečítať viac.

Teraz by som sa chcel venovať javu, ktorý sa nazýva prekognícia. Ide o jav pociťovania dejov, ktoré sa ešte nestali. Experimenty sú navrhnuté tak, aby sa sledovali telesné prejavy voči udalostiam v budúcnosti predtým, ako dosiahnu vedomé myslenie.

V prvom pokuse pôjde o kožnú vodivosť. Pokusná osoba bola v pokoji v miestnosti, kde na monitore prichádzali po určitej dobe určitým systémom obrázky a merala sa kožná vodivosť. Niečo podobné ako pri detektore lži. Výsledok je taký, že dochádza k odchýlke medzi tým, keď človek vidí príjemný obrázok, alebo keď vidí nejaký emotívne nabitý obrázok. To znamená, že telo dokáže zaznamenať túto odchýlku 1-5 sekúnd predtým, než sa objaví obrázok.

Podobný pokus sa robil tak, že sa merala očná zrenička, jej rozšírenie. Zistili sa podobné výsledky, že asi 1-5 sekúnd predtým, než príde obrázok, tak už telo reaguje.

Ďalej sa prekognícia skúmala elektroencefalogramom (EEG), ktorým sa meria mozgová aktivita. Pokusná osoba mala okuliare s led-diódami, ktoré sa zapínali určitým náhodným spôsobom. Výsledok EEG je taký, že telo asi sekundu predtým, než príde podnet, teda silný svetelný signál, zareaguje.

Ďalší pokus sa robil s ľuďmi, ktorí sa venujú meditácii. Zisťovalo sa, či mozog dokáže reagovať na svetelné, alebo zvukové podnety rozdielne. Generátor náhodných čísel napojený na počítač vyberal z troch možností a to zvuk, svetlo, alebo žiadny podnet. Kontrolná skupina boli bežní ľudia bez skúsenosti a praxe meditácie. Pri tejto skupine nenastali očakávané zmeny, ale pri meditujúcich boli výsledky síce malé, ale štatisticky významné. Záver pokusu je taký, že meditujúci majú rozvinutejšiu vnútornú vnímavosť v porovnaní s bežnými ľuďmi.

Toľko k prekognícii. Ďalej by som chcel spomenúť telepatiu. Je to zachytávanie vo vedomí obrazov z mysle a pozornosti inej osoby bez ohľadu na vzdia-

lenosť. Nejde o žiadny prenos či čítanie myšlienok iného človeka.

Pokusy sa robili na vedomej aj na podvedomej úrovni. Vedomá úroveň pokusu prebiehala tak, že pokusná osoba ktorá mala prijímať obrazy bola v pokojnej pozícii v miestnosti s červeným svetlom a mala prekryté oči priesvitným predmetom, v tomto prípade išlo o polovice ping-pongovej loptičky, cez ktoré svetlo prechádzalo, ale vytváralo jednotný obraz bez rušivých tieňov. Ďalej pokusná osoba počúvala tzv. biely šum, čo je určitá frekvencia, ktorej úlohou je, upokojenie mozgu. V inej miestnosti bol človek, ktorý si mal zo štyroch obrázkov, ktoré vybral počítač pomocou generátoru náhodných čísel, zvoliť jeden a ten sa mal pokúsiť preniesť do mysle prijímateľa. Ten mal nahlas hovoriť, čo vidí, aký obraz sa mu vyjvil v mysli. To, čo hovoril, sa zaznamenávalo na nahrávacie zariadenie. Na konci pokusu mu ukázali tie štyri obrázky z ktorých vyberal vysielateľ a podľa svojej nahrávky, ktorú počúval, mal vybrať ten prenášaný obrázok. Dokopy sa robilo 122 experimentov v dvadsiatich laboratóriách, čo bolo cca 4600 sedení. Výsledok bol taký, že došlo k štatisticky významnému nárastu správneho určenia prenášaného obrázku v porovnaní s náhodou. Tieto výsledky pokusov, ktoré sa robili od roku 1994, mali hodnotu po spočítaní jednotlivých rokov 5 sigma, čo je veľká úspešnosť. Napríklad za takýto výsledok sa už udelila Nobelova cena za fyziku.

To bola telepatia na vedomej úrovni. Človek bol pri vedomí a opisoval javy, ktoré sa dejú niekde inde.

Na podvedomej úrovni skúsili podobný experiment, kde bol prijímateľ napojený na EEG, alebo sa merala kožná vodivosť. V inej miestnosti človek vysielateľ dostával svetelný impulz, na základe ktorého mal začať pôsobiť na diaľku. Svetelným impulzom bol obraz na monitore, kde sa zjavil ten človek, ktorý sedel v uzavretej miestnosti. Výsledok je, že tie odchýlky sú síce malé, ale štatisticky významne korelujú s časom, keď začína pôsobiť vysielajúca osoba, teda odovzdávateľ tej informácie na toho druhého.

Ten horný graf súvisí s kožnou vodivosťou a ten druhý so zisťovaním aktivity mozgu pomocou EEG.

Ďalší pokus je novinka. Peter Fenwick z Anglicka robil pokus a Alainom Forgetom. Tento pán je filozof a duchovný učiteľ z Francúzska. Niektorí jeho žiaci tvrdia, že pri meditačných, alebo diskusných sedeniach vyžaruje svetlo, alebo nejakú formu energie. Urobil sa teda pokus, či sa pri takomto sedení skutočne niečo deje, alebo je to len subjektívny zážitok. Pokus prebiehal tak, že učiteľ a jeho žiak boli v jednej miestnosti, sedeli oproti sebe a obom naraz sa zaznamenávali hodnoty elektrickej aktivity mozgu cez

EEG. Novinka je na tom aj to, že doteraz sa nezrobili pokusy s tým že by mali dvaja ľudia naraz v tom istom čase zapojený EEG, ktorých výsledky by sa navzájom aj hneď porovnávali. Nazýva sa to hyperskeining a dúfam že to nie je posledný pokus takéhoto typu.

Pri pokusných sedeniach mal teda učiteľ vyžarovať svetlo a žiak ho mal zachytiť. Žiaci boli dvaja, jeden ktorý tvrdí že vníma svetlo (S1), druhý ako kontrolný subjekt svetlo nevníma (S2).

Na spodných slidoch je zaznačená aktivita mozgu. Pri určitých frekvenciách mozgu, napríklad pri delta-, alfa- a théta-frekvenciách nie je veľká korelácia, ale pri frekvenciách beta a gama sa zdá, že nastáva zmena súčasne v mozgu učiteľa aj v mozgu vnímajúceho žiaka S1.

Ak sa však prekryjú oči učiteľa niečím nepriehľadným, tak ako keby spojenie vôbec nenastávalo.

Na tomto obrázku je to znázornené inak. Vidno tu časti mozgu, ktoré sú aktuálne aktívne.

Po vyhodnotení sa teda zistilo, že pri určitých frekvenciách skutočne nastávala zmena v mozgu študenta. Učiteľ tvrdí, že ak chce vplývať na žiaka tak sa musí sústrediť a zvýšiť svoju vnútornú frekvenciu. Čo tým presne myslí som sa žiaľ nedozvedel.

Tu zas vidno už jednotlivé oblasti mozgu, v ktorých sa zaznamenali nejaké zmeny.

Ďalšia otázka bola, či existuje niečo také aj obrátene, teda či aj žiak dokáže vplývať na mozog svojho učiteľa. Keď sa žiak snaží pôsobiť, tak na tomto obrázku je to vidieť. Modrou farbou je tu vyznačená aktivita mozgu žiaka. Zdá sa teda, že aj žiak za určitých okolností dokáže vplývať na mozog svojho učiteľa. Ale zase, keď sa oči prekryli, pôsobenie sa prerušilo.

Nikde sa pri tomto pokuse nehovorilo nič o bezpečnosti pri práci. To znamená, že či náhodou aj takéto spojenie nie je nebezpečné pre pokusné osoby. Ako pre žiaka tak aj pre učiteľa. Podľa mňa môže nastať informačné spojenie, ktoré by mohlo mať za následok aj porušenie zdravia. Je teda asi vhodné sa zamyslieť, či sa vôbec do takýchto pokusov púšťať alebo nie. Ak áno, určite treba zvážiť všetky dôsledky.

Zhruba toľko o telepatii a prekognícii. Pokusy na túto tému, nie sú záujmom hlavného prúdu vedy, preto nie je ľahké nájsť každoročne niečo úplne nové, nové metodiky alebo nové rozsiahle pokusy. Vykonávatelia pokusov sú skôr zariadení, ktorí sa snažia hlavne o replikáciu starších pokusov, hľadajú spôsob ako by sa mohli vylepšiť, tak aby boli výsledky vždy konzistentné a opakovateľné, pretože na nové nie sú

financie, čas a ani podpora. Takže vás na záver tejto témy asi nepoteším jasným a jednoznačným potvrdením toho, že o mimozmyslovom vnímaní vieme už všetko. Snáď práve aj veda hlavného prúdu a to konkrétne kvantová fyzika nám bude vedieť osvetliť tmavé miesta nášho poznania.

Chcel by som Vám ešte ukázať jeden projekt hlavného prúdu z Ameriky. Jack Gallant na vysokej škole v Berkeley prišiel s tým, či by bolo možné späťne rekonštruovať dynamický zrakový zážitok. To znamená, či by sa teda z mozgu človeka dal vytiahnuť obraz ktorý práve človek vidí. Mnoho ľudí bolo voči tomu skeptických, ale ten výsledok stojí za to. Rád by som vám ho ukázal na videu.

Na ľavej strane je obraz toho, čo človek vidí a na pravej strane je obraz toho, čo počítač dokáže zrekonštruovať pomocou funkčnej magnetickej rezonancie. Toľko krátke video.

Je to zaujímavá ukážka toho, že aj veda hlavného prúdu sa snaží v oblasti prenosu obrazov na diaľku ponúknuť nejaké možnosti.

Ako som už spomínal, práca na psychotronických pokusoch nie je jednoduchá. Vedci hlavného prúdu sa tomu nechcú venovať pretože sa boja, že prídu o svoje granty a povest'. Obec niektorých prominentných skeptikov týchto vedcov zosmiešňuje bez možnosti argumentačnej diskusie a obhájenia svojich výsledkov práce. Takže všetko je robené takpovediac „na kolene“. Napríklad Institute of noetic sciences v Amerike je skutočne celý zameraný smerom bádania v skrytých možnostiach vedomia. Ich aktivity sú nezávislé od štátu a veľkých finančných spoločností, pretože sú financovaní dobrovoľnými príspevkami. Tým pádom peniaze nemusia prúdiť len na pokusy, ktoré by boli za každú cenu ziskové. Obyčajne to býva tak, že popri tom čo chceme zistiť, zistíme aj niečo iné, tak sa snáď príde aj na praktickú stránku využitia týchto poznatkov. Napríklad Michio Kaku vo svojej filozoficko-praktickej knihe „Budúcnosť mysle“ predostiera určitý pohľad, ako by sa aj takéto telepatické a psychokinetické schopnosti dali využiť v každodennom živote.

Okrem takýchto zaujímavých pokusov sa robia aj experimenty v iných oblastiach, ktorých sa viacej chytá hlavne psychológia. Ide o pokusy z blízkosti smrti. V inštitúte Winbridge v USA skúmajú napríklad médiá, teda ľudí, ktorí dokážu komunikovať s mŕtvymi. V tomto inštitúte je istá Julia Bieschel, ktorá vytvorila dokonca metodiku, akým spôsobom skúmať médiá. Praktické využitie je hlavne v psychoterapii, v snahe pomôcť ľuďom, ktorí stratili niekoho blízkeho. Pomôcť ľuďom tento prechod lepšie stráviť a prekonať traumy s tým spojené. Pomaly sa prelamuje tabu

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

a kvôli praktickosti sa na podstatu veci začína pozeráť aj veda.

Takisto aj v Európe sa na rôznych univerzitách otvárajú kurzy alebo inštitúty, ktoré sa venujú parapsychológii, ktoré študujú napríklad jav poltergeist, ktoré sa snažia učiť ľudí ako zlepšiť svoje schopnosti mysle atď., takže dokonca aj v Európe sa dajú nájsť stránky alebo školy, ktoré sa tomu obšírne venujú. Snažil som nájsť informácie, ale tie sú veľmi stručné. Väčšinou sú prístupy platené, takže som sa veľa nedozvedel. Napríklad na stránke Spoločnosti psychického výskumu (www.spr.ac.uk) je možné nájsť mnoho informácií. Je tam dostupná aj online encyklopédia, tzv. psi-encyklopédia, kde je množstvo článkov týkajúcich sa aj našej témy. Každý sa tam môže dozvedieť veľa o tom, čo sa už vie o jednotlivých fenoménoch, ktoré skúmame aj my.

Inšpiráciou bola pre mňa aj konferencia o vedomí (youtube.com/scienceofconsciousnessconference), ktorá bola tento rok v USA, kde vystúpilo mnoho vedcov so svojimi pohľadmi na to o čom je vedomie a ako vzniká. Aký má vzťah k fyzickej, či je psychika výsledkom funkcie mozgu, alebo psychika predchádza ešte to telesné a teda je nezávislá na materiálom, to znamená aj na mozgu. Veľa vedcov zastáva materialistický názor, že psychika bez mozgu nemôže byť, ale sú aj vedci, ktorí hovoria, že psychika je nezávislá na hmote.

Dajú sa nájsť informácie z rôznych konferencií o tom ako v západnom svete pokračuje vedecký výskum ďalej. Mrzí ma však, že som nenašiel viac z východu, z Ruska. Mám indície o ľuďoch, ktorí sa venujú skúmaniu mysle a psychotronických javov, ale tie indície a výskumy nie sú dosť jednoznačné a informácie sú veľmi skreslené.

Veľmi zaujímavú stránku má parapsychologická asociácia (www.parapsych.org), kde sa dajú pozrieť zborníky z konferencií, ktoré každoročne organizujú. Dajú sa tam kúpiť aj časopisy. Z tohto ročnej konferencie tam je asi 60 stranový extrakt. V tejto oblasti sa venuje skutočne veľa ľudí a veľa rôznych inštitútov. Pri jednom pokuse bolo zapojených do skúmania až 15 inštitútov z celého sveta. Potešujúce je, že skutočne aj iní, možno svojisky sa venujú tejto oblasti, nielen my.

Ak vás zaujíma kvantová biológia, nájdete o tom písané knihe *Život na hrane* od Jimma al-Khaliliho. Tam sa dozviete ako práve kvantová fyzika pomáha vysvetľovať donedávna tajomné javy v živých organizmoch, ako je napríklad čuch, orientácia sťahovavých živočíchov, ako funguje napríklad kryptochróm atď.

Ďakujem za pozornosť.

JAK MYSLÍME, TAK SE TO I DĚJE?

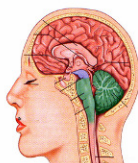
MUDr. Petr TARABA

Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové!

Připravil jsem si téma- *Jak myslíme, tak se to i děje?* Jsem lékař psychiatr a budu se snažit přiblížit pohled o kterém se tady dneska hovořilo a to, co říkal pan předseda MUDr. Teodor Rosinský v úvodu, kde zaznělo, že by to mohlo být v této kontinuitě všech těch informací, co tady dneska běží.

V úvodu budu hovořit o problematice myšlení a jeho charakteristikách, s čím toto myšlení spojujeme, poruchy myšlení a pak se vám pokusím přiblížit tu problematiku z názvu, jestli opravdu má naše myšlení vliv na naše prožívání a kvalitu života v podobě videa.

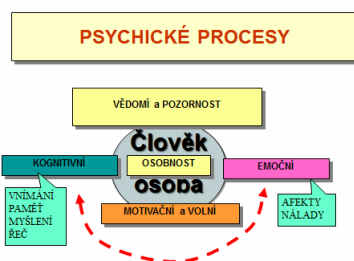
Centrální Nervová Soustava
= řídicí integrující jednotka

O myšlení se hovoří, že to je nejvyšší forma poznávací činnosti a je spojena s mozkem. Tady dneska zaznělo dost citlivé téma, jakým způsobem k tomu přistupovat a už v loňském roce jsem tady přiblížil myšlenku pana profesora Petra Freiberga, že vlastně mozek je nástrojem vědomí a že vlastně vědomí si již předpřipravuje ten svůj nástroj v prenatálním období. CNS je soustava mnoho miliard – sto až dvě stě miliard nervových buněk, které jsou uzavřeny a chráněny v dutině, která je tvořena dutinou lební a dutinou páteřního kanálu- ve které se CNS nachází - a je chráněna řadou obalů a mozkomíšním mokem. Někdy CNS přirovnávám k termonukleárnímu reaktoru, ve kterém jsou do těžké vody zabořeny uhlíkové sondy, které řídí a regulují naši termonukleární reakci.

Myšlení odráží vztah jedince k jeho prostředí. Je to poznávací proces, který probíhá mezi subjektem a objektem, je to produkt společenského vývoje. Myšlení se neobjevuje mimo společnost, je nemyslitelné bez jazyka. Jazyk je projevem myšlení. Myšlení je třeba chápat i v rámci sociálního kontextu, sociální prostředí formuje myšlení a vědomí člověka.

Dnes zde zazněla řada informací ohledně pre-kognice, telepatie a dalších oblastech. Naše CNS je soustavou, která přijímá obrovské množství informa-

ci, ale ne všechny se zobrazí v našem vědomí. Jenom malá část se objeví v naší uvědomělé části, řada informací probíhá naší CNS bez dopadu na naše uvědomění, ale neznamená to, že je neodrážíme.

V rámci psychiatrie dělíme psychické procesy na kognitivní (poznávací)- patří sem vnímání, paměť, myšlení, řeč, ale i okruhy emoční- afekty, nálady, motivační, volní, a za zvlášť důležité, je otázka osobního postoje k prožívaným záležitostem, které mohou být i narušující, nemusí být jenom pozitivní.

Myšlení je spojeno s řečí, která je vnější a taky vnitřní řeč, dorozumívání mezi lidmi. Myslet, znamená především uvědomovat si vztahy mezi předměty a ději reálného světa, pro které máme slovní označení. Obsahem našeho myšlení jsou myšlenky a výsledkem našeho myšlení je nový poznatek. Materiálem pro naše myšlení jsou informace. Je to proces zpracovávání informací mozkem, jako výraz složité součinnosti miliard neuronů. Myšlení se uskutečňuje pomocí základních jednotek, to znamená představa, což je názorný odraz předmětu jevu v našem vědomí a pak pojem jako výraz abstrakce. Myšlenkový proces pak formou asociací a logických úkonů dotváří až do té „závěrečné“ myšlenky.

Jako lékař zde chci pohovít o tom, že naše myšlení může být narušené. To znamená, že myšlenkový proces může být narušený a vede tím pádem k jiným závěrům.

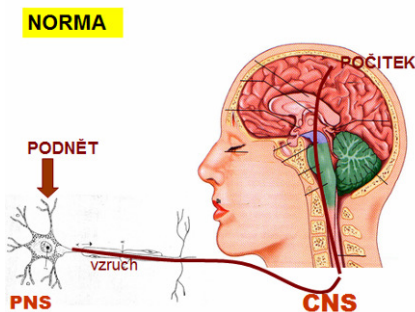
K myšlení patří odraz reality v našem mozku, hovoříme o vnímání. Normálně vnímáme cestou od

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

receptorů (je drážděn podnětem) přes nervy periferní nervové soustavy (PNS) a vzruch se šíří do CNS.

Podnět může být různý: taktilní, zvukový, tepelný. Je jenom otázka receptoru, který vlastně dekoduje a přeměňuje ten podnět na elektrický impuls, který se dostává nervovou soustavou do CNS a v rámci ní se dostává až do našeho případně uvědomění si toho podnětu. To znamená do mozkové kůry. Ne všechny podněty si člověk musí uvědomovat v dané chvíli, ale neznamená to, že ty podněty nejsou. V mozkové kůře se to potom zobrazí jako počítek.

Při poruše může být už toto vnímání narušené různě:

VNÍMÁNÍ- poruchy - patické

• **Psychosenzorické poruchy**= poruchy syntézy v oblasti jednotlivých analyzátorů. Je porušena forma vjemu

- Porucha vnímání **vlastního těla**
- Porucha vnímání **pohybových změn okolí**
- Porucha vnímání **formy předmětů**
- Porucha vnímání **prostoru**
- Porucha vnímání **časového sledu**

-podnět je vnímán a dekodován zkresleně,- hovoříme o iluzi (při iluzi hovoříme o reálných podnětech, které jsou zkreslené, deformované, ale jsou vyvolané skutečným podnětem).

-Taky prožijeme nějaký vjem, počítek, aniž podnět běží z reality (v takových chvílích často hovoříme o šalebných vjemech bez jakéhokoliv reálného podnětu)- jde o halucinace.

Halucinace je stav, prožitek vjemu bez reálného podnětu (může se jednat o podráždění v CNS, o různé intoxikační záležitosti, setkáváme se s tím i u různých nádorových a zánětlivých procesů.

Vnímání může být narušené a může se týkat vlastního těla, pohybových změn okolí, formy předmětu, může být narušené vnímání prostoru, časového sledu a samozřejmě i gnostické poruchy, jako poruchy poznávání.

Stejně může být narušený i proces myšlení- ve své dynamice, Známe útlum myšlení- hovoříme o bradypsychizmu, často to bývá poobědě, není to nic mimořádného, když se nám odkrývá mozek, ale taky se setkáváme se zárazem, s mutizmem, neb o se zrychleným myšlením, třeba i při různých intoxikacích, kdy nám to myslí o překot, tachypsychismus, často ty myšlenky nejsme schopni ani verbalizovat, takže hovoříme o pseudoinkoherenci, logorei. Taky může docházet k poruchám strukturálních mechanismů, myšlení aglutinující, katathymní- emočně zabarvené, nebo myšlení ovládané dominantní myšlenkou, obsedantní atd.

Setkáváme se s problematikou obsahu našeho myšlení, kdy se vkrádá ovládací, vtíravá, obsedantní myšlenka, deformovaně, bludně interpretujeme, docházíme k tzv. bludům. Bludy, jsou problematikou velmi složitou, jde o poruchu obsahu myšlení, kde v základě je nějaký chorobný vznik, třeba porucha vědomí, nebo intoxikace, či cokoliv dalšího. To znamená, že závěr našeho myšlení je obsahově zvláštní, kterému nikdo další nerozumí, je zvrácený a co je důležité, že ho nevyvrátíme žádným logickým argumentem. Člověk se pak podle toho i bludně chová, má to vliv na jeho chování, jednání a jediný, kdo je ten blud schopný de facto rozpustit, je člověk sám, podle toho jak si ty informace v sobě poskládá a urovná ve svém myšlení.

Ve svém životě se můžeme setkat s různými událostmi, tak jak život přináší různé meandry a zákruty. Setkáváme se s překážkami, které se snažíme nějak zvládnout a překonat. Můžeme se setkat s překážkou, která je de facto nepřekonatelná a je pro nás zásadním způsobem zatěžující. V dané chvíli se dostáváme do stresu.

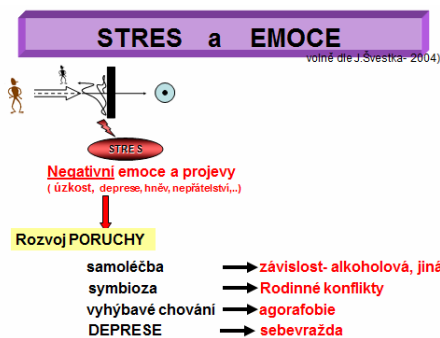
Dnes tímto stresovým modelem vysvětlujeme řadu psychopatologických projevů, protože stres je něco, co nás může i mobilizovat, aktivizovat, aktivovat- eustres, ale může jít i o distres, zátěžový stres do té míry, že ho nejsme schopni v té chvíli zvládnout a je obrovskou zátěží pro celý náš organismus.

V rámci stresu dochází k aktivaci stresové osy a to znamená dopad i na celou naši psychiku a často k rozvoji poruch. Proč? Ve stresu se vyplaví hormony

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

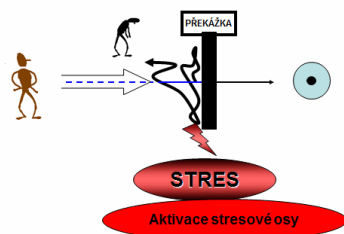
a jak bylo dokázáno na animálních modelech se vlivem stresu se celá neuronální síť začne stahovat,

nervové buňky jakoby přestaly mít potřebu komunikovat s ostatními a dochází k snížení density synapsí a dochází k prořídnutí nervové sítě a k atrofií dendritů (těch výběžků se kterými se kontaktují další nervové buňky).

To znamená, že distres má za následek zásadní dopady na fungování naší neuronální sítě, na naši nervovou soustavu a zasahuje do všech oblastí. Působením v oblasti emocionálních okruhů se setkáváme s vyplavením zpravidla negativních emocí jako jsou úzkost, hněv, deprese, nepřátelství, což samo o sobě je velmi nepříznivé pro psychickou pohodu člověka a snažíme se ji nějakým způsobem řešit.

Nejčastěji je řešíme třeba napitím se alkoholu a může docházet k rozvoji závislosti se všemi dopady nebo tu nepohodu si řeší vybijením si těch emocí v mezilidských vztazích, z toho vznikají konflikty, nejčastější rodinné, nebo člověk se stáhne, izoluje se a

začne se vyhýbat těm stresovým záležitostem, takže hovoříme o vyhýbavém chování, tam často patří ago-

orafobie, kdy má člověk obavy a strach z prostranství, ze setkání s ostatními lidmi. Tak, jak dochází k úbytku neuronální sítě, rozvíjí se i deprese a ztráta energie a sil zvládnout životní překážku. Objevují se i depresivní myšlenky, zbytečnosti a často se tam objeví i myšlenka k sebevraždě.

Takže o nemoci pak hovoříme jako o poruše neschopnosti proti vnějšímu napadení, že nejsme schopni využít své obranné prostředky, nebo nejsme schopni vyřešit své psychologické konflikty.

Jak vidíme, otázka aktivace stresové osy s úbytkem a dopady v neuronální síti ale současně i s úbytkem mediátorů stojí za problematikou poruch.

Jak myslíme, tak se to i děje –video.

Video: Záchvat panického strachu může přepadnout člověka zčista-jasna bez zjevné příčiny a jeho účinky nemohou přehlížet ani nejracionálnější lidské bytosti.

Budeme vidět poruchu, to znamená, že člověk se setká s takovou překážkou, která vlastně narušila kvalitu jeho života. Jedná se o rozhovor lékaře s mladým mužem, studentem, u kterého se rozvinula a chci upozornit právě na to, co vlastně dělá myšlení člověka a co se pak odehrává.

Video: První vyšetření: Adame, neřeknete mi něco o těch záchvatech, které máte?

Adam: Jsou děsné. Já mívám pocit, že umřu,

Lékař: Co cítíte fyzicky po těle?

Adam: Začínám rychle dýchat, mám pocit, že se dusím. Třesou se mi trochu ruce.

Lékař: A co v nohách. A v žaludku co, žádný pocit?

Adam: Cítím něco jako svírání.

Lékař: Není vám nevolno, nechce se vám zvracet? A co točení hlavy, lehká závrať? Není vám na omdlení? Co vám prochází hlavou, když to zažíváte? Jaké myšlenky vás napadají?

Adam: Já mám pocit, že umřu. Zdá se mi, že se všichni na mně dívají a cítím se zmateně.

Lékař: Jak dlouho ty nápoly trvají, když přijdou?

Adam: 10-15 minut. Mám pocit, že je to pořád.

Lékař: Připadáte mi teď úzkostlivý.

Adama na psychiatrickou kliniku přivezla matka kvůli návalům panického strachu. Musel říjit s matkou, protože se bál, že by dostal další záchvat, kdyby přijel sám. Z toho je vidět, že mu strach z těch záchvatů naprosto opanoval život.

Lékař: Pamatujete se, kdy jste měl první záchvat?

Adam: Ano, je to asi rok.

Lékař: A kde jste byl v té době?

Adam: Byl sem v obchodním domě a kupoval jsem si něco na sebe, prohlížel jsem si džínsy a najednou jsem měl pocit, že se stane něco strašného, srdce se mi rozbušilo a měl jsem pocit, že se dusím. Bylo do děsné.

Lékař: A co jste udělal?

Adam: Napadlo mne, že bych měl jít na čerstvý vzduch, tak jsem šel ven a sedl jsem si, no a za chvíli to přešlo.

Lékař: Jak dlouho to trvalo, než jste dostal druhý záchvat?

Adam: Asi dva měsíce. A teď ho mívám každé 3 – 4 týdny.

Lékař: Opravdu? Takže vlastně stále. Ve dne? V noci?

Adam: Obvykle to bývá, když jsem někde mimo domu. Teď už stačí, když mne napadne, že někam půjdu a už můžu dostat záchvat.

Jedná se o úzkostně panickou poruchu, kde člověk může propadnout strachu. Jedná se zde o mladého člověka, kterému porucha propukla v obchodním domě před nějakou dobou a pak se to začalo vracet po několika měsících a **teď mu už stačí na to pomyslet, že půjde ven a už je v té poruše**. A to je to, co se snažím v tuto chvíli předat jako informaci, jak je myšlení a postoj k tomu co se odehrává zásadní a důležitý v našem životě.

Závěr:

Takže to, jak myslíme, tak se to i děje? A odpověď má je: ano, tak se to i děje.

Co se týká léčby této problematiky: dneska v medicíně používáme k léčbě řadu přístupů a především jsou to léky- antidepresiva, které snižují stres a dochází i k úpravě psychického napětí a člověk má větší kontrolu nad svým stavem a tím pádem životem.

Léky nepůsobí na takzvané dysfunkční kognitivní schémata a s tím pracuje kognitivně behaviorální terapie, která umožní zpracovat narušené myšlenky a snížíme i hladinu stresu.

V příběhu jsme viděli, že ten mladý muž měl narušený celý svůj denní režim, není schopen vycházet ven bez matky a má hluboce narušený denní rytmus. Důraz je třeba klást na snahu narovnat denní biorytmus, to znamená, že v noci se spí a přes den je člověk aktivní a bdělý.

Má otázka je, jak tady funguje EIS (energo-informační systém), resp. EIS terapie, která se snaží taky nějakým způsobem do toho zasáhnout a upravit a stabilizovat.

Dekuji za pozornost.

VNITŘNÍ PROGRAMY

Jana JÚZKOVÁ

Vážené dámy a pánové,

když se u většiny lidí začnou projevovat první příznaky nemoci, navštíví včas lékaře, který se snaží najít příčinu choroby, udělá si dotazy a vyšetřením v ordinaci potřebný obraz o chorobě. Následně pošle pacienta dle potřeb na různá odborná vyšetření, na základě všech výsledků většinou najde správně objektivní příčinu problému, nasadí léky a pacient se aktuálně uzdraví, dle možností jeho zdravotního stavu.

Pokud žádné tělesné příčiny zdravotních potíží lékař nenajde, nicméně pacient má stále pocit, že ho něco bolí nebo má jiné potíže, měl by lékař začít uvažovat a následně i vyšetřením u psychiatra rozlišit, zda se u pacienta nejedná o potíže psychické.

Lékař, který je obeznámen s působením vnějších nebo vnitřních vlivů, má možnost je ještě vyloučit nebo potvrdit a případně navrhnout postup k jejich odstranění podle ověřených postupů vyplývajících z praxe.

Zde bych ráda upozornila na fakt, že psychické problémy u člověka nejsou nikdy způsobené energeticko-informačním vlivem a ani je proto nelze energeticko-informačním postupem odstranit!

Nicméně se zde vrátím zpět k vnitřním programům.

Na začátek jsem zařadila pár pojmů, které budu používat tak, aby mi rozuměl každý člověk v sále nebo ten, který se k přednášce dostane ve sborníku.

Člověk je tělo ohraničené kůží. Funkce těla mohou být narušeny vlivy fyzikálními (například mechanické zranění, chemické poleptání, spálení kůže) nebo působením psychiky.

Organismus je člověk a vše co z něj vyzařuje do jeho nejbližšího okolí. Dle fyziků se jedná o studenou bioplasmu, která se dá měřit citlivými měřicími přístroji.

V přednášce používám úmyslně pojem tělo, ale zrovna tak bych mohla používat organismus.

Energeticko-informační systém (EIS) člověka je nástroj celého organismu, který pomáhá zabezpečovat jeho správné funkce. Jsou v něm rozhodující informace, energie zde v konkrétních situacích působí jako pasivní nosič informací, někdy je pro správnou funkci rozhodující i samotná informace, bez energie. Tuto energii dosud fyzici přesně nedefinovali.

EIS vzniká počtím člověka a končí svou existenci biologickou smrtí člověka. Protože jsou v něm důležitější přítomné informace než energie, mělo by se říkat informačně-energetický systém, ale to je jazykolem. Proto je v tomto názvu energie na prvním místě. EIS nemá hranice, ale existuje v čase. Každý člověk má svůj individuální EIS, který se díky svým individuálním vlastnostem nedá zaměnit za EIS jiného člověka.

Všechny energeticko-informační systémy živých lidí na celém světě existují současně, ale v běžném životě se vzájemně neovlivňují a zůstávají individuální. Všechny funkce v EIS probíhají v koordinaci s vlastním tělem, pokud nejsou ničím rušeny, přesně dle jeho potřeb v aktuálním čase. Do "komunikace" mezi tělem a EIS zasahuje někdy opakovaně i zcela nevhodně vlastní psychika. Je třeba si uvědomit, že kapacita EIS není nekonečná, ale má svá omezení.

Informace je změna. Každá změna vytváří další informaci o změně. Informace jsou prvotní a mají prioritu před hmotou a energií.

Informace řídí děje, které se následně projevují, mimo jiné i jako hmotné energetické.

Obrovské množství informací probíhá běžně v organismu, k tomu člověk přijímá informační impulsy ze svého okolí, z potravy, z přírody, ze sdělovacích prostředků, z vesmíru, atd. Každý člověk vnímá pouze některé z nich. Současně na každého člověka působí informačně další souvislosti s jevy, které se dějí mimo něj.

Člověk si z těchto vědomostí ve své psychice tvoří další informace, dle svých znalostí a naturelu, přemýšlí konstruktivně, ale i naprosto nesmyslně.

Domýšlí si souvislosti z přijatých informací a tím se snaží odhalit skutečnou nebo mylnou podstatu věcí.

Tímto způsobem se člověk dostane do určitého subjektivního stavu, podle kterého se snaží najít dle svých možností objektivní nebo subjektivní souvislosti a jejich vzájemné závislosti jednu na druhé. Získané poznatky subjektivně v psychice vyhodnocuje. Takto si zase zpětně zatěžuje psychiku, protože je třeba si uvědomit, že i na takto vzniklé informace, které jsou často pouze naprosto nepotřebné domněnky, je nuceno tělo reagovat a tím následně zakřivat vlastní EIS.

Psychika je nadřazená tělu a je zdrojem informací. Pod psychikou rozumíme prolnutí těla a duchovna. Člověk se svojí psychikou běžně pracuje a někdy si dokáže pomáhat, jindy **neskutečně** škodit svými vytvořenými myšlenkami, city, kladnými i zápornými emocemi, informacemi vzniklými jen pro sebe nebo určenými pro někoho jiného. V psychice si člověk vytváří prostřednictvím informací i vnitřní programy určené pro své tělo. Reaguje také, kladně nebo záporně, na průběh chorob, nebo mylných pocitů o přítomné chorobě v těle. Tělo podle toho musí reagovat na všechny dodané informace z psychiky, a proto vysílá zcela zbytečně i množství nepotřebných informací s žádostí o pomoc do svého EIS, jehož kapacita se tím zbytečně vyčerpává. Současně probíhají správné a potřebné informační toky mezi tělem a EIS, které je nástrojem organismu a zajišťuje jeho funkce.

Duchovno se nenachází v čase ani v prostoru.

Individuální duchovní bytosti mají možnost působit přes psychiku přímo na tělo, což není zcela běžné. Častěji působí na neživou hmotu. Většinou se jedná o projevy mrtvého člověka, který zde na Zemi ještě potřebuje někomu něco vyřídit nebo je k Zemi "připoután" svým jednáním v okamžiku smrti.

Pro živého vnímajícího člověka se duch má možnost, v případě **jeho potřeby**, projevit různě. Zobrazuje se například jako shluk prachových částic, který připomíná průsvitný tvar celého člověka nebo pouze hlavy. Má možnost vyřídit, jednorázově konkrétní vzkaz, přes citlivého člověka, pomocí automatického písma. V tomto případě by vybraný člověk měl držet tužku a napsaný vzkaz vyřídit uvedenému adresátovi. Projevit se také může například slyšitelným, pravidelným praskáním, klepáním. V případě praskání dřeva se nebere v úvahu klasické pukání dřeva vlivem počasí. Citlivému žijícímu člověku, v tomto případě, nehrozí žádné nebezpečí. Sice se v prvním momentě hodně vyděsí. Je ale třeba navázat s duchem komunikací. V případě klepání třeba slovy. Dávat jednoduché otázky, kde je odpověď ano, ne. Dá se domluvit slovně například ano je 1x klep a ne je 2x klep. V případě jména lze říkat abecedu, u daného písmene se ozve klep. Výsledné přání ducha je třeba vždy splnit. Tyto projevy bývají žádostí o pomoc. Na štěstí psychika nemůže zpětně ovlivňovat duchovno.

Opuštím přehled pojmů a vrátím se k přednášce.

V dnešní době je častý zvyk, že se lidé mezi sebou baví o zdravotních potížích, nejen svých, ale i o nemocech jiných lidí, skoro všude. Nejen doma u kávy, v telefonu, ale i ve frontě v obchodě i přes internet. Někteří následně začnou zkoumat, po příchodu

domů, svůj zdravotní stav, zda nemají problémy jako jejich souseď nebo i ostatní v jejich okolí? Pak si vsugerují dojem, že „všichni“ v jejich okolí mají nějaký problém a protože je daný problém rozšířený u všech, například u stejně starých, u mladých, v zimě, v létě, v určité fázi Měsíce, tak mají stejný zdravotní problém zcela určitě také. Toto přesvědčení o konkrétní stávající chorobě v sobě neustále utvrzují s každým fyzickým pocitem, vjemem v dané oblasti těla. Pokud se jim časem v dané oblasti projeví, jejich předpokládání a na začátku choroby jimi vsugerovaný problém, jsou spokojeni. Proč? Protože „ONI“ přeci říkali, že tento problém mají i oni stejně jako ostatní. Již tímto myšlenkovým postupem vytváří vnitřní program ve svém organismu pro vznik cílené choroby ve vlastním těle.

Nicméně, pokud si pacient, svými myšlenkami, současně vytváří informace již během úvah o nemoci, vytvoří vnitřní program ve svém těle, zakóduje si svoji chorobu, které dá dle svých představ zcela přesné pokyny, jak se má choroba projevovat. Tělo je nuceno reagovat na přání psychiky, která je mu nadřazená, je donuceno projevovat se jako nemocné.

Musí začít posílat zcela zbytečně a naprosto nepotřebné informace s žádostí o nepotřebnou pomoc do svého EIS. V EIS v každém okamžiku probíhá neustále množství potřebných informací pro správnou funkci těla. Do tohoto správného chodu se začnou dostávat nepotřebné informace s žádostí o pomoc pro uzdravení vymyšlené, ale neexistující choroby. Vše by se dalo přirovnat k sypání zrněk písku do ozubených, naolejovaných koleček funkčního stroje. **Nevhodné informace vždy vyčerpávají kapacitu EIS a narušují sílu potřebnou na běžnou funkci organismu.**

Navíc většina lidí během dne přemýšlí různě o sobě a snaží si vylepšit a upravit kde co v těle, na těle, zvýšit si fyzickou kondici atp. Takto si člověk zcela zmateně zatěžuje EIS vytvářením množství **zbytečných** informací v podobě vlastních různých myšlenek, které ho zatěžují, musí reagovat na každou z nich, takto vznikají často zbytečné vnitřní programy. Jen proto, aby v daný okamžik člověk dosáhl svůj vysněný cíl... V tomto procesu myšlení musí být vždy též zainteresovaný EIS, který jako nástroj těla, je nucen pomáhat ještě s něčím navíc, co tělo nepotřebuje a zatěžuje jeho funkce. Takto dochází k **odčerpávání kapacit EIS.**

Je třeba vzít na vědomí, že každá nadbytečná informace vlastně zatěžuje a vyčerpává intenzitu funkce EIS, což není dobře. **Člověk by si měl uvědomit, zda je pro něj doopravdy potřebné mít přání, kterým si právě nyní rozhodl změnit něco v těle?**

Nikdo není schopen pozorovat děje, které právě probíhají v jeho těle, protože je jich obrovské množství a probíhají současně, velmi rychle. **Pokud skončí potřeba těla, která zajišťuje nějakou jeho funkci, informace vysílané do EIS o této potřebě, tělo samo ukončí.**

Teď si někdo položí otázku, zda a jak se dá dobře pomoci tělu vnitřním programem?

Vnitřní programy si člověk tvoří samostatně, dle aktuálních potřeb. Programů se nesmí tvořit více najednou. Lze vytvořit jeden hlavní. Pokud není v danou dobu EIS zatížen, lze vytvořit čtěně 1-2 opravdu drobné programy okolo. Více ne.

Uvedu pár podmínek, které je třeba si uvědomit a dodržovat je při tvorbě nutného programu:

- Formulace programu musí být vždy v přítomném čase.
- Je třeba vědět, proč a co chcí programem získat, touha musí být uskutečnitelná.
- Určit dobu, kdy má být program aktivní

Do programu je zapojeno nejen tělo, ale celý organismus včetně podvědomí. Pro podvědomí slova typu „Kotník bude zdravý“ znamená, že kotník se nemůže vlivem programu uzdravit teď, ale až někdy jindy v budoucnosti. Budoucí čas je každý den budoucí, proto musí být použit přítomný čas „uzdravuje se“.

Kompletní stávající přání musí být pro tělo reálné (nemůže narůst nová ruka, ale může lépe a rychleji srůst její zlomená kost).

Při tvorbě programu je třeba si poškozené místo na těle reálně představit tak, jak má vypadat zdravé, aby bylo jasné, jakého výsledku se má dosáhnout. Zde se dá použít u některých zranění končetin pohled do zrcadla. Proč? V zrcadle je levá ruka zobrazena jako pravá ruka. Takto vznikne reálná představa pro vznikající program. Při tvorbě je třeba dávat pozor na přesnost. Například pokud u nemocné ruky chybí prst, ale na zdravé ruce v zrcadle prst je, v tom případě do programu pro uzdravení tento prst nelze zařadit.

Je třeba si dobře a kvalitně navrhnout přesné slovní vyjádření programu. Nedělat nic urychleně a neuváženě. Záleží na aktuální potřebě, ale někdy si lze program rozmyslet a upřesňovat i několik dní. Po vytvoření programu doporučuji si přesné znění napsat, ještě jednou zkontrolovat, zda opravdu obsahuje, jednoznačně a přesně, to co se má stát a jaký má být výsledek. Potom si v klidu, nahlas v přítomném čase, říci znění programu jednorázově, vědomě a

chtěně. Slova mohou znít například takto: „Teď se uskutečňuje...“ a doplnit nachystané znění programu.

A co je na tomto programu nejsložitější?

Je velmi důležité, do funkčního programu již nijak nezasahovat, nekontrolovat ho, nechat ho běžet tak, jak byl spuštěn. Jakákoliv kontrola nebo jiný zásah z naší psychiky, probíhající program jen zpomaluje. Každá nevhodná informace, plná obav, může vytvořit v léčbě komplikaci nebo odchýlí léčbu od správného výsledného cíle!!

Opustím teorii a vrátím se k příkladům z praxe.

Je třeba rozlišit vnitřní program od autosugesce.

Autosugesce si člověk může pomoci, když mu je zima a v ten moment si představí cokoliv teplého. Například stání ve škopku plném příjemně teplé vody a od nohou rozlévání tepla do celého těla. Takto se lze ohřát jednorázově, ale na sugesci nelze spoléhat pokaždé, a je dobré se v zimě vždy vhodně obléknout.

Rovněž nelze odebrat bolest od jiného člověka na sebe.

Autosugesce si bolest jiného člověka takový „dobrák“ promítne na sebe, ale nemocnému tím nepomůže! Odebrat někomu bolest přímým přenosem na sebe nelze, výsledek je, že vnímají bolest oba - nemocný, který má původní příčinu bolesti i takzvaný "dobrák", který mu chtěl pomoci, příčinu bolesti nevyřešil, ale bolest vnímá též.

Co se stane?

Nemocnému lékař pomůže cílenou léčbou, když najde příčinu bolesti.

A co se děje s bolestí v těle "dobráka"?

Tělo musí vždy reagovat na přání psychiky, pokud je přání uskutečnitelné. Zde je přání uskutečnitelné, nemoc si člověk může sám sobě vsugerovat. Tělo si vlivem psychického působení postupně vsugeruje nemocné místo, autosugesce se promění na vnitřní program. Organismus pošle informaci do EIS, s žádostí k vyřešení problému v těle, které vlastně nemá původní zdravotní příčinu, vznikne "začarovaný kruh". Místo bolí, člověk začne polykat léky, které nezabírají a ani nemohou zabrat, nemají na co působit a dobrák si vůbec nechce připustit, že si celý zdravotní problém způsobil sám. Může postupně propadat i do deprese. Nevhodné léky mohou mít vedlejší účinky.

Bolest zmizí, když si člověk uvědomí co provedl a vnitřní program si tím sám zruší. Pak zabere případná další léčba, pokud bude ještě potřeba.

Zrovna tak slova typu "Vnímám bolest vašeho kolena, žlučníku atp. ", jsou špatná. Dost často je používají lidé, kteří možná i chtějí někomu pomoci? Nevím, nechám na každém z vás tuto úvahu. Tyto slova jsou často slyšet mimo jiné i v televizních programech, kam volají lidé s prosbou o zdravotní pomoc. Pokud chce někdo někomu pomoci, tak rozhodně ne tímto nevhodným způsobem, aby si promítal informaci o přítomné nemoci přímo na sebe! Dopadl by jako výše uvedený "dobrák". V případě, že by někdo někomu chtěl a i uměl pomoci, potom ví, že by měl vzít v úvahu pouze informaci o přítomnosti informace o dané poruše těla. Nicméně toto je již jiné téma, vrátím se zpět k vnitřním programům.

Uvedu příklad z praxe, vnitřního sebedestrukčního programu, který skončil smrtí.

Jednalo se o moji známou Emu a po celou dobu existence jejich potíží jsem ji mohla vyslechnout, donést do nemocnic něco potřebného, ale při žádosti o energeticko informační pomoc na začátku potíží, jsem měla závoru. Později Ema o pomoc nežádala. Přímo mi řekla, že pomoc nechce. Ema je po smrti, zemřela v 45 letech a dovolila mi o ní hovořit, když ještě žila. V rozhovorech jsme postupně našly problém jejich nemocí.

Ema vystudovala architekturu, byla chytrá, šikovná, sečtělá, navenek z dobře fungující rodiny, uměla několik světových jazyků, nádherně kreslila, ale toužila celý život být restaurátorkou starých obrazů a všechny své dovolené trávila v obrazárnách celého světa. Nikdy neměla ani přítele, otec jí žádný vztah nedovolil, dle otce jí nebyl žádný muž hodný a ona neměla sílu se vzepřít a odejít z domova, nechtěla tím ublížit matce. Měla hodně ambiciózního otce a maminku, která svého manžela poslouchala jako ovečka. Její bratr si mohl studovat co chtěl, pro otce byl následník rodu. Vystudoval režii na FAMU a ve svém oboru je úspěšný. A proč vlastně Ema zemřela? Proč si sama v sobě spustila **vnitřní sebedestrukční program**? Nechtěla plnit přání svého otce, sedět v kanceláři a projektovat moderní paneláková sídliště. Dělala práci, kterou uměla, ale vůbec jí nebavila a nezajímala. Snažila se dát výpověď a jít pomáhat restaurátorům. Doma následovala veliká scéna s otcem a jako poslušné děvče vzala výpověď zpět. Pochopila, že v kanceláři bude do konce svého života nebo do důchodu. Tato představa ji upřímně děsila. Úplně náhodou prostydla a dostala zcela běžný zápal plic, začátek přechodila díky termínu projektu v práci, pak musela do nemocnice. Tam zjistila, že takto nemusí sedět v kanceláři, a může si v klidu číst literaturu o restaurování, otec jí v nemocnici nic ne-

přikazuje, a proto se jí nemoc zalíbila. Utekla ve skutečnosti do nemoci. Svůj zápal plic si "hýčkala", měla v nemocnici komplikace. Domů už šla jenom s drobným kašlem, ale jinak zdravá. Nastoupila do práce. Vzápětí si sedla venku na studený kámen a následoval zánět močových cest, opět odpočívala v nemocnici a všichni ji litovali. Otec jí nenadával, že neprojektuje a je neschopná. Choval se k ní celkem slušně, když přišel na návštěvu. Uvědomila si, že se jí líbí, čím dál tím víc, když je nemocná. V očích všech byla omluvena, ale každou další různou nemocí byl její EIS vyčerpán stále víc a víc. Byla slabá, malátná, každá nemoc na jejím těle zanechala stopy, ale ona byla spokojená. Poslední nemoci vyčerpané tělo podlehlo. Zemřela spokojená, nikdo nefikal, že by byla neschopná architektka, ale že byla přeci úžasná, chudák nemocná Ema.

Jiný vnitřní sebetrestající program dopadl dobře.

Vnitřní programy si lidé mohou vytvořit, aniž by si uvědomili, co provozují. Jeden z nich vzniká v dětském věku a nazývá se **sebetrestající**. Malý Mojmir ve třetí třídě rozbil na návštěvě barevnou vázu. Z pohledu dospělého zcela malou banalitu. Nikdo ho neviděl, děti bylo v domě více. Nepřiznal se. Vnímал sice, že by za svůj čin měl být potrestán, ale nebyl. Chvilí se trápil tím, že se měl přiznat a být za svůj čin náležitě potrestán. Jak šel čas, dělal jiné rošťárny a na vázu zapomněl. Vzpomínka na neuplatněný trest zapadla do podvědomí. Ale sám v sobě si vytvořil a spustil v dětství sebetrestající program. V dospělosti se stal úspěšným fyzikem. Jím samým, v dětství vytvořený a nezrealizovaný sebetrestající program, se však projevil v době, kdy měl možnost jako úspěšný vědec odjet na stáž ve fyzikální laboratoři do ciziny. Moc se na odjezd těšil, jenomže těsně před odjezdem onemocněl. Nemoc mu zabránila odjet. Postupně se uzdravil. Potom zjistil, že místo v cizině pro něj nechali stále volné, jenže těsně před dalším odjezdem opět onemocněl a opět nemohl odjet. Pak už bylo toto místo obsazeno někým jiným.

Protože byl Mojmir jinak zdravý, bylo mu divné, že onemocněl opakovaně nepříjemným zápalem průdušek, vždy těsně před jeho odjezdem, na hodně důležitou stáž. Navíc takovým způsobem, že odjet opravdu nemohl. V tomto případě jsme našli důvod vzniku i důvod návratu choroby. Proto ho zde uvádím jako názornou ukázkou projevu sebetrestajícího programu

Jeho v dětství vytvořený vnitřní sebetrestající program, kdy nebyl tehdy potrestán, byl ukončen trestem, až v dospělosti. Z důvodu nemoci nemohl odjet na stáž, kam opravdu moc chtěl jet. Mojmir v současné

době je zdravý a jako známý mezinárodní fyzik a jezdí bez potíží po celém světě.

Následuje ukázka ze života, aneb jak škodí nevhodné myšlení o sobě samém vlastnímu tělu.

Uvedu jako příklad paní Zdeny, která je sice starší, ale nemá žádný závažný zdravotní problém. Jen se neumí radovat za života, že je zdravá a nic jí není. Díky výchově ve vlastní rodině, svým emocím a psychice celkově, neustále hledá nějaké zdravotní potíže na svém těle. Proč? Protože tvrdí, že potíže přeci mají všichni v jejím okolí, v jejím věku apod.

Zdena neustále kombinuje autosugesci s výrobou vnitřních programů, posílá ze své psychiky do svého těla zcela zbytečné a zmatečné informace s obavami, že jí je to a to. Tělo je nuceno na všechny tyto informace vždy reagovat a požádat svůj EIS o pomoc k vyřešení neexistujících potíží. Touto aktivitou si vyčerpává kapacity svého EIS. Mamě jí říká: "Když si daný problém přeješ, víš, že Tvé tělo je psychice podřízené a musí plnit Tvé přání".

Uvedu její příklad, jak lze tělu škodit vnitřním programem. Začala si například opakovaně říkat "Plešatím, jsem plešatá". Nechtěla připustit, že každému z nás padají vlasy při česání nebo mytí hlavy a pokud jejich tvorba není ničím poškozena, dorůstají nově. Já přestaly vlasy dorůstat. Začala si vyhlížet paruku. V tuto dobu žila stále s myšlenkou "plešatím". Pak konečně pochopila. Program zrušila, řekla si, "Vlasy se obnovují, rostou a jsou v pořádku". Začaly zabírat vhodně podávané léky, které jedla celou dobu. V dnešní době má husté vlasy a je spokojená. Vlasy sice vyřešila, ale netrvalo dlouho, zase vymyslela v psychice pro sebe další nový program.

Říká: "Protože je podzim, tak je mi zle, motá se mi hlava, špatně se mi chodí, je mi celkově špatně atd.". Proč se takto zase ovlivňuje? Protože její matka jí vždy říkala, že listopad je špatný měsíc, začíná šero, zima a podzimní deprese. Na všechny lidi působí počasí, motá se jim hlava, bolí je na hrudníku, špatně se jim chodí. "Tak mi je zle též, jako všem ostatním."

Pak jí okolnosti donutily, že z tohoto myšlení jí na chvíli vytrhla nucená procházka na 1 1/2 hodiny v kopcích. Ujel jí spoj domů. Neměla jinou možnost, než jít domů pěšky i s nákupem, kromě únavy jí nic nebylo. Po zjištění, že chodí i v listopadu a nic jí není, si tento program zrušila a na chvíli jí zase nic není.

V jejím případě si jen říkám, jak dlouho tento stav paní Zdeně vydrží, než si zase vymyslí pro své tělo jinou zátěž?

Naskytá se otázka, zda lze použít vnitřní program pro vlastní prospěch?

Lze si například vytvořit program, který automaticky zesílí intenzitu funkce ochrany v EIS jen na potřebnou krátkodobou dobu, pokud se člověk dostane do situace, kde je ohrožen EI útokem. Tento program se nikdy nesmí zneužívat, zatěžuje EIS!! Nedoporučuji ho dělat konkrétně, proti nějaké aktivitě, ale všeobecně, proti EI ataku. Celý program lze v klidu zformulovat a zadat si slovo, které program spustí jako KÓD. Slovo musí být neobvyklé, stanovená netrvalo, nemělo by se v řeči běžně používat.

Jak reagovat na subjektivní pocity člověka?

Když vynechám běžnou únavu člověka po horské túře nebo po podobných akcích, může si člověk často stěžovat zcela bez objektivních důvodů na subjektivní pocity, že je unavený, bez energie, bez síly apod. Pocity jsou subjektivní a nikdy nevyovídají nic o příčině daného stavu. Je vždy třeba najít příčinu, proč je člověk často unavený, necítí se dobře apod.

A co říci na závěr? Něco k zamyšlení.

Víme, že EIS člověka nemá hranice. Nejdříve bylo prokázáno chtění spojení EIS lidí ze Země na Měsíc. Dále se člověk, zatím nedostal. Proto lze předpokládat, že EIS existuje ve více, než v našich třech rozměrech. Dnes mluví fyzici o 26 rozměrech, které běžně nevnímáme. Člověk nemá možnost vnímat všechny informace a záleží jen na něm, které zavnímá a jakým způsobem si je ve své psychice zpracuje. Mnohé nevnímá vůbec a některé jen zaregistruje a nechá je být s tím, že se ho netýkají nebo že je stejně nemůže nijak ovlivnit....

Dnes jsou lehce dostupné nejrůznější informace na internetu, v televizích, v rádích, v časopisech, v novinách, při setkání lidí na různých seminářích, v knihách nových i v reediciích starších vydání například o různých energiích s pojmy a souvislostmi, které ne vždy odpovídají skutečnosti. Doporučuji vám se zamyslet například nad slovy - pozitivní andělská energie, negativní energie, posílání pozitivní energie, ochrana člověka před negativní energií, krádež energie, přidávání energie atp.

Někteří lidé si asi představují předávání energie odněkud někam, v rámci domněnek, že existují pouze námi vnímané tři rozměry. Jenomže ve skutečnosti to tak být nemůže, rozměrů, kde je náš EIS, je více. Dnes víme,

že rozměrů je více, rozhodující zde není energie, ale jsou to informace řídicí děje, které se mohou projevat různě. Mimo jiné i hmotně energeticky.

Neznalost zákona ani v této oblasti neomlouvá. Člověk volně manipuluje se slovy, myšlenkami, činy,

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

kteří mají různé informační určení. Mohou být všeobecné (dnes je hezky), jejich podstata může být určena pro samotného člověka nebo naopak mohou být určeny pro či proti lidem. Člověk nepovažuje myšlenky v podobě informací vůbec za závadné, prostě toto jednání bere jako svou normu a nevdává mu. Každý člověk by si měl uvědomit, že je za svoje činy!

myšlenky zodpovědný. Následky, které z jeho jednání vyplývají si nese sám ...

Děkuji vám za pozornost

V Praze dne 12.11.2016

Jana Jůzková

JE NEVYHNUTNÉ DODRŽIAVAŤ BEZPEČNOSŤ A OCHRANU ZDRAVIA PRI PRÁCI?

Lucia ĎURKECHOVÁ

Začnem tréningom Vašej predstavivosti . Na začiatok vám rozpoviem 2 krátke príbehy, ktoré sa mohli stať alebo aj nemuseli. Ako tretí príbeh, poviem môj skutočný zážitok. A na záver sa pozrieme čím sa podobajú a čo majú spoločné. Tak sa prosím pohodlne usadte a začíname prvým príbehom :

Predstavte si že Vás nečakane kontaktoval Váš dávny priateľ, ktorého ste nevideli roky nakoľko žije v cudzine. Priateľ Vám oznámil že ide na návštevu domov a navrhol spoločné stretnutie v najlepšej reštaurácii v centre mesta. Na stretnutie sa vyberiete svojim novým autom po ktorom ste dlho dlho túžili a ktoré je Vaším dlhoročným splneným snom. Uživate si každú minútu jazdy v novom aute , užívate si jeho vôňu, a jeho skvelé jazdné vlastnosti. Príkladne sa oň staráte a každý voľnú chvíľu ho pravidelne čistíte leštíte vysávate a každú minútu si ten slastný pocit splneného sna.

Je krásny jesenný teplý večer slnko pomaly zapadá a vy sa vyberáte na spomínané stretnutie. Samozrejme idete svojim novým autom. Parkujete o 2 ulice ďalej od reštaurácie a ostatok cesty idete peši. Prídete dnu, zvitáte sa so svojim dávny priateľom akoby ste sa videli naposledy včera. Pri večeri ani nestihnete spozorovať ako čas plynie. Spomínate na staré časy, skvelé spoločné zážitky a všetko čo ste prežili. Po niekoľkých hodinách rozhovoru príde čas, kedy si srdečne podáte ruky a rozlúčite sa. Zistíte však, že počasie sa prudko zmenilo ochladilo sa o 10 stupňov . Sadla studená hustá hmla a do toho pomaly začína mrholiť . Predtým tak príjemná prechádzka po 2 uliciach sa teraz zdá nekonečnou . Prichádzate k miestu kde ste nechali auto, avšak vaše auto nenachádzate. Najskôr sa začudujete, hľadáte obzeráte sa , potom si začnete nedôverovať a napadne Vám, že ste si v tej tme a hmle zmýlili ulicu. Hľadáte a chodíte po uliciach hore dole zúfalý, v neskutočnej zime a daždi. Cítite sa bezradný a nevíete čo máte robiť. Až nakoniec zavoláte na políciu a oznámite zmiznutie Vášho auta. Na miesto príde policajná hliadka. Vypočúvajú Vás niekoľko hodín či ste si naozaj istý kde ste zaparkovali auto a kto iný má kľúče a či ho nemožno zobrať niekto z Vašich príbuzných. Urobia obhliadku miesta kde nič podozrivé nenájdu. A uzavru túto situáciu ako krádež. Pošlú Vás domov taxikom, a vraj, keby auto našli budú Vás kontaktovať. Vaše zúfalstvo je obrovské, takto ste si večer naozaj nepredstavovali. Ukradnu-

té auto na ktoré ste si šetrili niekoľko rokov. Ukradnuté auto ktoré bolo symbolom Vášho splneného sna. Vaše zúfalstvo v zime daždi a hustej hmle Vám pripadá až neúnosné.

Vystúpite z taxiku pred Vaším domom kde stojí neznámy človek pri vraku auta, ktoré sa nápadne podobá na to Vaše. Avšak má odrezanú strechu, plyšové sedačky a pomaľovanú kapotu neznámymi farbami . Prídete bližšie a zistíte, že tento vrak bol v minulosti Vaším vysnívaným autom. Prekvapený a zmetený sa opýtate čo sa tu deje. Na Vašu otázku odpovedá neznámy človek s nadšením v hlase.

„ Ja som ten najlepší automechanik široko ďaleko a viem čo je pre Vás a Vaše auto to najlepšie. Preto som urobil tieto úpravy : odstránil som Vám strechu, aby ste cítili silu vetra počas jazdy. Vyhodil som nudné čierne kožené sedačky a nahradil ich pohodlnými plyšovými . Lebo viem, že tie sú pre vás tie najpohodlnejšie. Prelakoval som kapotu veselými farbami. A preparoval som Vám auto, pretože parkovať v centre mesta je vyslovene nezodpovedné. Veď Vám ho môže niekto oškrieť a určite bude auto lepšie pred Vaším domom ako v meste. Čo na to poviete ? Podaril sa mi tu skutočne majstrovský kúsok však ? „

A vy nevíete čo máte na to povedať. Len stojíte v nemom úžase a skutočne nemáte slov . Niekto kto Vám práve zničil splnený sen stojí pred Vami a hovorí slová ktorým vôbec nerozumiete a hlava Vám ich nechce spracovať. Kvôli tomuto človeku ste si vytrpeli niekoľko hodinovú zimu, vypočúvanie polície a vlastne vidíte výsledok jeho práce ako totálnu katastrofu, veď vám zničil Váš sen.

A teraz prichádza na scénu moja otázka, na ktorú si odpovedzte prosím každý sám pre seba.

A i keď nám neprínáleží súdiť iných predsa Vás len požiadam o vytvorenie vlastného názoru.

Ako by ste hodnotili tohto človeka?

Čo by ste s ním urobili ?

Akú veľkú zlosť by ste na neho v skutočnosti mali ???

A ako by ho posudzovala polícia?

Tento príbeh nechám bez záveru . Verím že sa Vám to zdá zvláštne, avšak na záver si všetko zhrnieme a príbehy do seba zapadnú ako skladačka .

Keďže Vaša predstavivosť je už naštartovaná druhý príbeh bude mať rýchlejší spád.

Urobíte si skvelý večer, vyjdete si do susedného mesta plného histórie a kultúrnych pamiatok. V ruke držíte mapu a ako správny turista sa snažíte navštíviť všetky zaujímavé body. Po hodinkovej prechádzke ulicami plných usmiatych ľudí si dáte nejaké to občerstvenie a ďalej pokračujete podľa trasy turistického sprievodcu. A zrazu, v jednej úzkej uličke, na Vás skočí neznámy človek a povolí vás na zem. V tejto situácii ste úplne bezmocný. Nedokážete sa brániť, daný človek je neporovnateľne silnejší od Vás. Strhne Vám košeľu a vytahuje skalpel. Nechápavo sa pozeráte a nedokážete sa ubrániť myšlienke, že nadišla Vaša posledná hodina. Skalpelom Vám rozrezáva celé brucho a hrudník. Krv strieka všade, chcete kričať od zúrivosti a zúfalstva, ale nedokážete vydať ani hláska. A predsa sa Vám to podarí, z posledných síl kričíte čo sa to deje a čo robí?

Na Vašu otázku dostávate chladnú odpoveď že človek je vážený chirurg a chcel sa iba pozrieť v akom stave máte hrubé črevo, pečeň a či Vám správne funguje srdce. Inak, to vraj pozrieť nevedel. Na záver Vám povie že ste v poriadku a aké ste mali šťastie, že sa na Vás prezeral práve on, vychýrený odborník vo svojom obore.

Vy ležíte v kaluži krvi a rozmýšľate či ste ešte vôbec nažive a či sa Vám to nesníva. A čo to všetko má znamenať? A čo vlastne máte robiť?

A opäť je namieste moja otázka: Ako by ste posudzovali človeka, ktorý by Vás kdekoľvek povallil na zem rozrezal Vaše telo na cimpr camp a jeho odpoveď na otázky by bola: On chcel iba skontrolovať stav vašich orgánov.

Ako by takéhoto človeka súdila polícia?

Dovolím si povedať niečo málinko o sebe

Pracujem ako masérka a počas praxe som absolvovala množstvo kurzov ako masérskych tak kurzov osobnostného rozvoja – ako sa moderne nazývajú. Až som sa raz dostala do problémov. Po kurze kraniosakrálnej terapie sa mi začali diať zvláštne veci. Akoby som si naťahovala zdravotné komplikácie od klientov. Preto som hľadala pomoc u svojich kolegov, učiteľov až som mala to šťastie a dostala som sa na semináre pána profesora Rosinského.

Z prvého seminára som odchádzala zmätená, vystrašená a zároveň šťastná, že pri všetkom čo som absolvovala a čomu som sa venovala v tej dobe, že ešte žijem, chodím, rozmýšľam a súvisle rozprávam.

Na druhom seminári som sa naučila základy BOZP ktoré od vtedy používam a o ktorých som sa nedozvedela na žiadnych masérskych kurzoch,

a ani kurzoch osobnostného rozvoja. Až na seminároch pána profesora Rosinského som zistila že veci čo som dovtedy používala boli proti pravidlám a boli v skutočnosti hazardom so životom, ako mojím tak aj so životom mojich klientov.

Aktuálne mám za sebou 6. Seminár zo 14-ťo behu. A jediné čo môžem povedať, že ich odporúčam každému jednému človeku. Bohužiaľ je voľne dostupných neskutočné množstvo metód ktoré boli nejakou prevzaté, vytrhnuté z konceptu, alebo prekrútené. Mnohé pôsobia dôveryhodne a v skutočnosti nám môžu uškodiť.

A poďme k môjmu poslednému príbehu: Mala som tú česť a bola som pozvaná na svadbu mojej sesternice. Pricestovali sme deň vopred a ubytovanie sme mali ako partia zabezpečené v rodinnom dome, u rodinných známych budúcich mladomanželov. Domáci nás srdečne privítali a ukázali nám izby. Ubytovali sme sa a po večeri nás prišiel domáci navštíviť. Počas debaty o všetkom možnom sa nám pošťažoval na bolesť ramena.

Môj manžel ako vždy nápomocný element, ponúkol pánovi domácemu že som masérka a keď chce môžem mu pomôcť. Zrazu sa pán domáci akoby urazil a začal vyhlasovať, že ako by som mu ja mohla pomôcť. Práve naopak a on pomôže mne. A hneď mi to dokáže. V tom ku mne pristúpil a zozadu na mňa položil ruku. Následne začal diktovať preťaženy žilník, v zlom stave hrubé črevo a preťažené ramená z masirovania atd.

Trvalo mi iba pár sekúnd uvedomiť si že pán sa práve napojil na môj energoinformačný systém a pekne si číta to čo považuje za dôležité.

Na moje protesty, že si to neprajem a že viem čo robí a chcem aby s tým skončil reagoval iba smiechom. Veď on je odborník, on vie čo robí. A robí iba to najlepšie pre mňa.

V tom som od neho odstúpila a vnímala som že sa odpojil z môjho systému. Takže z môjho laického uvažovania potreboval na spojenie s EIS fyzický dotyk.

Verte mi bola som nahnevaná, rozčarovaná a vlastne strašne rozčúlená. Mojou snahou bolo vysvetliť mu že jedná proti pravidlám, že nepracuje tak ako má, že si dovolil sa napojiť na systém bez toho aby som ho vyzvala alebo žiadala o pomoc. Snažila som sa mu to vysvetliť na bežnom príklade, že ako by sa jemu páčilo keby mu ukradli auto alebo jeho povallili na zem a rozrezali cimpr camp. Na moje protesty odpovedal že on je vážený liečiteľ a on vie, čo je pre mňa vhodné bez toho aby sa ma pýtal.

Čo by ste robili s takýmto človekom, ktorý siahol na Váš vlastný systém bez opýtania? Ako by ste reagovali vy?

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

A pozrime sa na to čo majú spoločné tieto 3 príbehy

1/ Mali spoločnú osobu, ktorú by sme mohli označiť slovom PÁCHATEĽ.

Páchateľ je niekto kto bez Vášho vedomia, súhlasu, a vlastne proti Vašej vôli siahne na Váš majetok . Tak ako to bolo v prvom príbehu s ukradnutým a upraveným autom. Alebo siahne na Vaše telo, tak ako v druhom príbehu s váženým chirurgom. Alebo siahne na Váš systém ako to bolo v poslednom príbehu so samozvaným liečiteľom.

2/ Páchateľ sa v každom príbehu považoval za odborníka a znalca danej veci. Sám uznal čo je pre Vás to najlepšie. Nezaujímal ho Váš názor. Čiže jednal iba podľa seba.

3/ Avšak je tu jedna vec, ktorá nie je spoločná . A to, že v poslednom príbehu nie je skutočný dôkaz o páchatelovej vine. Napojenie na EIS nie je možné nijako dokázať, vždy tu ostane tvrdenie proti tvrdeniu pokiaľ sa páchatateľ sám neprizná. Avšak napojenie na EIS bez dodržania bezpečnostných prvkov môže zanechať vážne následky. O čom sa presvedčili mnohí pred nami.

Ak nedodržujeme pravidlá BOZP stávame sa PÁCHATEĽOM .

A aký rozdiel je v páchatelovi z prvého druhého alebo tretieho príbehu ? Žiaden, páchatateľ je vždy len páchatateľom.

Základné pravidlá pre napojenia na EIS alebo v skratke BOZP:

1 / Najskôr musí byť požiadanie klienta / požiadavka musí byť riadne odôvodnená /

2/ Následne musí nastať prešetrenie daných dôvodov , či je skutočná potreba napojenia na EIS

3/ Pred samotným napojením je nutné aplikovať program závary. Ten varuje v prípade, kedy by sme mohli uškodiť sebe alebo klientovi.

4/ samotné napojenie musí byť krátke cielené presné a zamerané iba na zistenie skutočností, ktoré súvisia s danou vecou. Musí tam byť skutočná potreba a nesmie tu byť zbytočná zvedavosť. A samotné napojenie môže vykonávať iba osoba ktorá danej problematike rozumie.

Ďakujem Vám za pozornosť
Lucia Ďurkechová

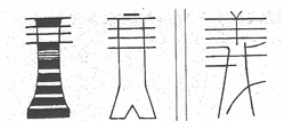
VODÍK, POLOVODIČE, KOSMICKÁ MEDICÍNA

Ing. Aleš RUMLER

Než se budeme zabývat problémy, které jsou uvedeny v nadpisu přednášky musíme trochu se seznámit z fyzikou a dalšími obory, které z naším tématem souvisí. Pokud chceme něco u hmoty změnit a jako příklad si vezmeme jakýkoliv hmotu můžeme to udělat dvojným způsobem hmotně na ni můžeme působit jinou hmotou tím změníme její hmotné uspořádání a důsledkem je také změna pole, které vyznačuje obr.1 V druhém případě zářením jiné hmoty změní se pouze energetické pole původní hmoty a hmoty se následně bude měnit. Z časového pohledu se změna hmoty docílí ale pomaleji než u prvního případu. Z filosofického hlediska se pohybujeme v tom, že za pojmem příroda je proud Energie, která nese sebou určitou Informaci tak se to děje v Přírodě-Kosmu kde informace přicházející z našeho okolí i Kosmu usměřuje to nebo mění různé hmotné struktury např. na Zemi. Tyto úvahy vás např. musí mimo jiné zavést tam jaká bude Kosmická medicína nebo její část kde se opět střetneme se sloganem Energie a Informace ale také zde musíme vést úvahu jaký bude nosič této informace. Prvně se nabízí vodík stejně jako je nosičem informace u telepatie a samozřejmě je to sloučenina vodíku voda tato obohacená cukrem dobře přenese informace, cukr se ve vodním roztoku rozloží na glukózu a fruktózu a tak dobře uloží informace Jin – Jangové látky, která působí v ředěném roztoku a využívá se toho v homeopatii. Nosičů informace bude v přírodě jistě více obr.2

První co vás u kosmické medicíny zvedne ze židle je to když vezmeme jakýkoliv lék do ruky je jeho doba možného použití, když na Zemi uplyne koupíme další ale v kosmu jak to udělat? To znamená, že na to musíme jinak a využít toho co nám kosmos poskytuje a to je záření vodíku. Tady vstupuje do hry jeho záření, které nás v kosmu obklopuje se kterými atomy vodíku v organických i neorganických sloučenin rezonuje tím lze měnit jejich energetickou úroveň a tímto např. i ovlivnit zdraví člověka. Jóga nám takový způsob nabíjení způsob nabízí je to známý Pozdrav Slunci. Tělo s rozpaženými rukama to je pro mě dvou prvková anténa a ještě nepřizpůsobena vlnám záření vodíku teda málo účinná ale vždy je k dispozici a je to taky brána kudy energie s informací vstupuje do člověka. Problematika energie v biosystému teda spojena z dávnou touhou člověka prodloužit si život je jeho dávný sen. Názorně to vystihuje určitá teore-

tická ale i praktická úvaha viz obr.3. Na nástěnných kresbách v Egyptě je vidět, že energii těla je možné ovlivnit pomocí sloupů, které nesou název Džed obr.4. a 4a.

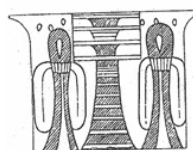
Sloup Džed – Usire – pán věčnosti
Egypt

Stará Čína

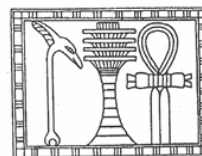
Pojmy, které vyjadřují slovo Džed

čest, strom, odolnost,
trvalost, zachování,
věčnost, síla, palmový vějíř,
šíp, bytí, stabilita.

Bohové se nabíjejí

Symboły

Eset Džed Nebtheta
Usire

Štěstí Trvání Života

Co zajímavého skrývá tento pojem – název je většinou spojován z pojmy stálost, trvanlivost a podobnými pojmy a my tyto pojmy převedeme do technické řeči a to přece souvisí z dostatkem energie v biosystémech a tím vlastně s jeho schopností se regenerovat a tak si vlastně prodloužit život. Na obrázcích pod číslem 5-6 je jasně vidět, že to souvisí z největším zdrojem vodíkového záření ze Slunce a zářením vodíku, které pochází z Kosmu obr.5 na obr.6 je také něco kde sloup Džed napájí co se podobá dnešní zářivce. Protože jsem inženýr který celý život s hmotou experimentoval tak i zde je to podobné a vždy jsem se snažil o to co řekl známá osobnost v letech cca 1100 n.l. Albert Magnus filosof, alchymista uznávaný i církví řekl: „Jen pokus rozhoduje“ tak jsem si udělal modely sloupu Džed ale musíte mít v patrnosti, že v rozměrech sloupu musí být zakódováno číslo 7 nebo číslo 21 nebo jeho násobky v /cm/ což je základní vlnová

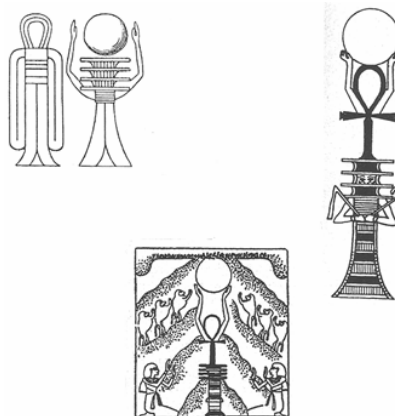

délka na které vysílá vodík nebo jeho třetí harmonickou. Takový sloup a nemusí to být Džed ale další různé útvary na Zemi např. kresby na planině Nasca také rezonují se zářením vodíku a mohou se vyskytnout kdekoliv v Kosmu jako orientační prvky třeba jako menhiry a jejich řady spojené s vhodnou anténou fungují jako násobič této energie pro vhodnou anténu nebo pro cokoliv. Hlavním technickým nedostatkem pokud bychom tento sloup používali v naší klimatické oblasti je výron energie v ose sloupu nahoru ale je tu problém, mě se zdá že by to byl také dobrý hromosvod na poušti bouřky nejsou Proto bylo nutné obrátit pozornost k anténám, které takové záření zachycují a potom produkují ve vodorovném směru. Nemałym problémem byl i výběr materiálů pro zhotovení antén tak aby zachytily obě složky Jin – Jang vodíkového záření rovnoměrně. Na vlnovodech je možné pozorovat, které to jsou materiály, co přenesou rovnoměrně Jin-Jang. jako materiál ke konstrukci antén bylo použito železného, zinkového, pozinku, měděného a hliníkového plechu. Rovnoměrně Jin-Jang přenesly první tři komponenty, měď a hliník potlačovaly vždy jednu složku.

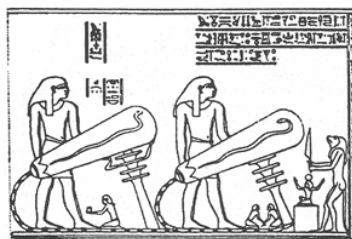
Je tu i další problém jaký charakter má toto záření mít na anténě na výstupu, který přijímá biosystém. V přírodě vidíme, že pole podle, kterého jsou tyto útvary hmotně formovány je pravotočivé je taky zajímavé. Lze předpokládat, že v přírodě také existují útvary které produkují levotočivé pole a samozřejmě nesou také určitou informaci. Domnívám se, že tyto útvary, které vniknou do biosystému a mají toto pole levotočivé a potom na základě rezonance s nimi změní se charakter otáčení energetického pole např. u buněk v Biosystémech z pravotočivého na levotočivý a tím může dojít k jejich destrukci. Když se opět dostanou na základě rezonance dostanou do dostatečně silného pravotočivého pole začne se jejich pole opět správně se otáčet dojde k jejich ozdravení a také k zániku levotočivých útvarů. Celou záležitost můžeme ještě podrobněji popsat takto,prvně vstoupí do rezonance se zářením vodíku atomy vodíku v biologických strukturách a tyto rezonančně toto přenesou na ostatní atomy v těchto strukturách. Tato energie může aktivovat geneticky vložené obrané mechanismy buněk a s tím i aktivovat uložené obrané informace v imunitním systému. To celé můžeme vylepšit když do této energie ještě vložíme informace pocházející např. z léčiv. Pokud se prokáže, že tomu tak je tak vznikne obor Rezonanční Medicína.

Při experimentech zde popisovaných bylo použito organické vodiče organický vodič nepřenaší

klasické elektromagnetické pole. Antény s pravotočivým polem jsou zobrazeny na obrázku 6a.

obr. 5

Pohyb energie byl zjišťován pozorováním změny aury obr.7 pocit lidí, kteří se experimentů zúčastnili byl mravenčení, teplo. Z pozorování postupu energie z antény tělem bylo to že nebyla plynulá ale na okamžik se zastavovala v místech nemocných orgánů pokusné osoby, něco podobného nám popisuje osoba na kterou působíme léčitelsky klasickým způsobem. Doba expozice pokusné osoby nad anténou byla asi 20 min. potom následoval pocit uvolnění obr.7

V realitě k uskutečnění mnoha cílů nestačí „Síla- energie“ ale ruka v ruce s energií vstupuje další faktor a je to „Informace“ a její nosič. V praxi ještě např. v homeopatii se energie do vody dostávala buď od ruky člověka, který roztokem třepal nebo pohybem vody v průmyslových třepačkách pohybem v zemském poli. Sám jsem dělal z vodou pokusy jak se mění její vyzářovací charakter v závislosti na rotaci míchadla dozvěděl jsem se na základě prováděných experimentů a měření na

vlnovodu, že vyzařovací charakter vody se výrazně změní až při cca 2000 otáčkách za minutu. Proč by třepání vody ji také nedalo jiné vlastnosti. Při ředění si taky hmota stačí ve vodě zachovat informaci od pole, které vyzařovala a ještě přidáme do vody cukr, který ji vhodně zakonzervuje ve svých složkách glukóze a fruktóze. V našem případě dáme naši energii do cesty k anténě která působí na člověka prvek, který procházející energii ovlivní. Je to něco čemu se v elektronice říká „modulátor“. Při studiu jednotlivých elektronických součástek by mohla posloužit řízená dioda – tyristor. Používaná např. jako řídicí prvek elektrického napětí. Jeho funkce v běžné elektronice je ukázána například na obr.8.kde je v sestupné části sinusovky ovlivněn přiváděnými pulzy její tvar. V psychotronickém použití tohoto prvku můžeme se pokusit vnést do silového přenosu k vysílací anténě zakódovat informaci např. od vhodného léčiva viz 9 budeme předpokládat, že toto léčivo, které ovlivní výstupní charakteristiku vodíkového záření svými pulzy a tak následně bude působit např. na nemocné buňky nebo imunitní systém. Byla by to taky cesta zakódovat určité informace přímo do imunitního systému. K tomuto řešení přenosu energie mě dovedlo zkoumání energií ve starých církevních stavbách. Zaujalo mě proč se taky provádí vysvěcení kostela? Pokud se nato podíváme z fyzikálního pohledu zjednodušeně tak věž slouží jako anténa, která přivádí vodíkového záření do hmoty kostela a hmota kostela se obohatí tím jakou informaci do hmoty kostela vložil kněz při jeho vysvěcení. Pokud se geometrie stavby poruší nebo např. nějaká událost se tam stane. Musí se kostel znovu vysvětit obr.10. Takže návštěvník kostela tam na základě rezonance dostává informaci.

Minulostí jsem se zabýval vývojem antén, které jsou schopné přijímat záření vodíku přicházející na Zemi. V rámci referátu jsem vám představil poslední anténu z vývojové řady, které jsem použil pro uvedené experimenty je to silová anténa zachycující záření vodíku včetně harmonických kmitočtů tj. 7cm , 14cm 21cm a léčivo, které by mělo pomocí tyristoru modulovat průchod silového sig-

nálu na člověka. Celé je zobrazeno na obr. 9 jak do procházející energie dáme informaci která může způsobit změny jeho vyzařování to jak amplitudového i frekvenčního charakteru výstupního signálu. Když se podíváme na hmotné struktury v přírodě tak ji formovalo pravotočivé pole např. šnečí ulity. Dovolím si vyslovit hypotézu že pokud do organismu vniknou jiné biologické systémy mohou také manipulovat z pravotočivým polem zdravých orgánů pokud bude energie, která vystupuje z antény, která působí na člověka je pravotočivá může opět upravit záření např.určitého orgánu tak, že to povede k jeho uzdravení.Ještě když přidáme k tomu vhodnou informaci určitě to povede k uzdravení systému. Chce to čas a další pozorování. Organismus skutečně tuto energii přijímá a „nabíjí se“ je možné se o tom přesvědčit následujícím testem. Pokud se pohybujete proutkem proti dlani ruky tak tento většinou zareaguje na její záření ze vzdálenosti asi 4m když necháme na sebe působit výstupní anténou asi 20minut proutek reaguje na dlaně asi ze vzdálenosti 10x větší t. j. 40m a to i po čase obr.12. Myslím, že takto se dá energeticky pomoci imunitnímu systému.

Na závěr myslím že je to cesta, kterou můžeme do těla dostat informace z předem připravených paměťových prvků. To co se do něho dává hmotnou cestou např. při očkování. Tím by se při kosmické medicíně obešel problém trvanlivosti léčiv trvanlivost paměťových by asi byla delší a ukazuje se, že paměťové prvky v budoucnu mohly být „krytaly-monokrystaly i vhodně dotované. Je to cesta na její konec asi dnes se nedá dohlédnout. Potom v Kosmických lékárnkách budou i paměťové prvky ???? Promiňte mně, že jsem vás zatěžoval úvahami někdy i trochu nadčasovými.

V Šumperku 10. 5. 2016 ing. Aleš Rumler

NEDAMOVSKÝ POLTERGEIST

Jiří LUČAN

Dům 13.10.2015 shořel, zůstalo obvodové zdivo. Příčinou požáru byla označena vadná elektroinstalace. V dubnu 2016 zahájeny rekonstrukční práce. Létařící předměty, které ohrožovaly pracovníky, více než 3 desítky samovznícení a desítky svědků. Policie i hasiči zasahovali na místě. Vše je zaprotokolováno.

Pondělí 26.6.

Pracovní parta Jarda, Jára a stavbyvedoucí David. Přibližně od 8.30 hod. zahájena práce v části verandy rekonstruovaného domu. Jarda je syn majitelky domu Markéty Kasalické.

1. Čas: cca 9.30

Jarda pracuje na verandě domu. Cítil, že něco letí, ohlédl se do směru, metr od něj dopadl metr dlouhý roxor o průměru cca 5 cm. Všechny roxory leží v garáži. Zbylí dva pracují s Jardou na dohled. Roxor odnesen zpět do garáže.

2. Čas: cca 9.50

Metr od Jardy spadla „žabka“ z lešení. Lešení je celé položené na zemi, včetně „žabek“, 10 metrů od pracoviště. Zbylí dva pracují s Jardou na dohled. „Žabka“ hozena zpět na místo uskladněného lešení. Telefonicky kontaktována majitelka nemovitosti Markéta. Byla jí poskytnuta informace o padajících předmětech.

3. Čas: cca 11.00

Metr od Jardy dopadlo zednické kladivo, které původně leželo v garáži. Zbylí dva pracují s Jardou na dohled. Jarda odnáší zednické kladivo zpět do garáže.

4. Čas: 11.05

Metr od Jardy spadlo to samé zednické kladivo. Zbylí dva stále s Jardou pracují na dohled na verandě, vzdálené od garáže cca 10 metrů. V okolí nezjištěn žádný pohyb, žádná jiná osoba. Kladivo odneseno zpět do garáže.

5. Čas: 13.30

Jarda veze plné kolečko drobné škváry a odpadu z verandy za dům. Dostal ránu do zad. Pustil kolečko a podíval se, co ho udeřilo: hranatý hřeb s očkem. Neměl tam co dělat, všechny hřeby s očkem jsou v nádobě v garáži. Zbylí dva pracovali na verandě. Hřeb odnesen k ostatním hřebům do garáže.

6. Čas: 14.15

Jarda bouracím kladivem na verandě boural kus betonové podlahy. Na kovovou („kary“) síť cca 8 metrů od něj spadlo 5kg kladivo, které mělo být v garáži. Zbylí dva pracovali na verandě na dohled. Jarda odnesl kladivo zpět do garáže.

7. Čas: 15.00

Na Jardu se shora spadl roxor a škrtnul mu o ucho. Všichni tři pracovali na verandě. Nahoře na trámech prvního patra se nevyskytovala žádná osoba. Budova nemá střechu. Jarda odnesl roxor do garáže.

8. Čas: 15.30

Jarda boural zbytek podlahového betonu bouracím kladivem. Na hlavu mu spadl kus tvárnice v místě, kde nad ním žádné tvárnice nejsou a nebyly. Zahodil tvárnici na dvorek před domem. Zbylí dva pracovali na verandě na dohled. Nahoře na trámech se nevyskytovala žádná osoba.

9. Čas: 16.30

Na Járu (druhý pracovník) spadly štípací kleště a udeřily ho do ramene. Všechny kleště byly na pokru v garáži. Výskyt štípacích kleští o patro výše nebyl možný. Kleště Jára odnesl do garáže.

Úterý 27.6.

1. Čas: 10.00

Na zahradě za domem Jarda s Járou hoblovali trámy. David mimo objekt. Při hoblování vypadl proud. Oba se šli podívat na pojistky. Ty byly v pořádku. Vrátili se k hoblovačce, ta však nefungovala. Začali zjišťovat, zda jsou prodlužovací šňůry v kontaktu, až došli ke zdroji. Tam zjistili uříznutý kabel rovným a čistým řezem přímo u zásuvky. Na pozemku neviděli žádnou osobu.

2. Čas: 14.00

Jarda s Járou pracovali na verandě, když se vrátil David. V tom slyšeli všichni tři ránu za domem. Běželi se tam podívat a na plechové střeše přístavku, kde přespával Jarda, našli tesařské kladivo. Nahoře v patře se nevyskytovala žádná osoba. Všechna kladiva byla uskladněna v garáži.

3. Čas: 15.00

David si všiml, že chybí nově zakoupené vrtáky a výměnná hlavice do vrtačky. Ráno vše odložil v garáži na pytle s cementem. Hledali ztracené nářadí. Našli pouze jeden vrták ve sklepě. Celý čas byli spolu a na pozemku ani v domě se po celý čas nevyskytovala žádná jiná osoba.

Středa 28.6.

1. Čas: 8.30.

David, Jarda a Jára připravili sbiječku a další nářadí pro práci na verandě. David odjíždí za topenářem a zbylí dva bourají podlahu na verandě. Jarda si šiml,

jak vychází kouř z garáže. Oba běží do garáže a viděli, jak hoří tvrzená skelná vata, která se používá do komína a je nehořlavá. Kýblem s vodou plamen uhasili. Plamen byl pouze na jednom místě a nerozšířoval se. Na pozemku nebyla vidět žádná osoba. Doutnající a uhašenou skelnou vatu odnesli z garáže na dvorek před garáží a odešli pokračovat v práci.

2. Čas: 8.50

Jarda si všiml, že z garáže opět vychází kouř. Oba běží ke garáži, Jarďa s hráběmi, se kterými právě pracoval. Oba vidí hořet pytel s odpadky. Jarďa hořící pytel hráběmi vyhodil ven z garáže a před garáží pytel polil kýblem vody. Jarďa telefonicky zavolał Davidovi, že na stavbě už dvakrát hořelo. David slíbil, že co nejdříve přijede.

3. Čas: 9.00

Oba pokračují v práci a Jarďa cítí kouř. Oba jdou do garáže a vidí, jak na skříní hoří benzínová motorová pila, která má v nádrži cca 3 litry benzínu. Jarďa vzal už připravený kbelík vody a vychrstl na benzínovou pilu vodu. Plamen nic dalšího nevznítal a uhasil se. Nechali pilu na skříní dodoutnat. Opět zavolał Davidovi s informací o dalším požáru. David už byl na cestě na stavbu. Přestali pracovat a odešli na svačinu.

4. Čas: 10.00

Na stavbu přijel David. Jarďa s Járůu už na něj čekali. Všichni tři obešli ohniska požárů a zhodnotili jejich stav. Hořet nemohou. Všichni tři započali práci na bourání verandy. Pracovali několik desítek minut a najednou začaly další požáry v rychlém sledu:

5. Čas: 11.00

Kouř z garáže. Všichni tři běží do garáže. Vidí hořící na zdi zavěšenou nepromokavou bundu ze šustákoviny. Všichni hasí připraveným kýblem vody. Ohořelou bundu vyhazují na dvorek před garáží. Všichni tři obchází dům. Žádnou jinou osobu nevidí.

6. Čas: 11.02

Z uzavřené kůlny na zahradě za domem se valí kouř. Kůlnu otevřou a vidí hořící proutěný košík plný nářadí a molitanu. Hoří pouze proutěný košík na vrchní straně. Oheň uhasí kýblem vody.

7. Čas: 11.03

Otočili se a vidí, jak z přístavku s plechovou střechou se malým oknem se kouří. Vběhli do přístavku a na posteli, kde obvykle přespával Jarďa, hoří polštář na posteli. Jarďa ho vzal do rukou a odnesl ven před přístavek a oheň zašlapal.

8. Čas: 11.04

Z dřevěné kůlny vidí zase kouř. Vzplály dvě sprchové vaničky vyrobené z polymetylmetakrylátu (krátce akrylát). Z téhož materiálu se vyrábí obuv pro hasiče. David zapnul čerpadlo na vodu a hadicí uhasil do úplného uhašení. Oba zbývající Davidovi pomáhali a dívali se na uhašení nehořlavého akrylátu,

což trvalo cca 5 minut. Dveře dřevěné kůlny se svou vahou zavírají samy.

9. Čas: 11.08

Při dohasinání ohně laminátových vaniček všichni tři na vlastní oči vidí, jak samovolně vzplála horní část zavřených dveří do kůlny. Jarďa s Járůu stáli cca 2 metry ode dveří. David z cca pěti metrů oheň uhasil. Po uhašení upustil David hadici a všichni začali hledat případná další ložiska ohně. Hledání probíhalo spolu a na pozemku ani v domě nebyly žádné jiné osoby.

10. Čas: 11.10

Z garáže vychází kouř. Všichni tři vidí hořící umělohmotný kanystr naplněný obyčejnou vodou. Kanystr stál na betonové podlaze garáže a hoře odspodu. David ho uhasil kbelíkem vody. Jakmile uhasili oheň na kanystru, pokračovali pohromadě hledat další ohniska.

11. Čas: 11.12

V přístavku s plechovou střechou vidí hořící ubrus, který dělal optickou zástěnu. Za kterou bylo v přenosce nářadí. Oheň se nešířil žádným směrem. Hadicí oheň uhasili.

12. Čas: 11.13

Jakmile dohasili oheň v přístavku, vyšli ven a viděli, jak na zahradě hoří rákos okolo zahradní sprchy. David hadicí oheň uhasil. Všichni tři se otočili, aby pokračovali v hledání dalších ohnisek.

Čas: 11.14

Jarďa se intuitivně otočil a uviděl, jak na mokřím rákosu vzplanul na něm pohozený a zcela mokřý ručník od předchozího hašení.

13. Čas: 11.15

O rákos bylo opřeno obdélníkové zrcadlo. Když David hadicí dohasil hořící ručník, zrcadlo popraskalo po celé své ploše bez jediného doteku kohokoli.

14. Čas: 11.16

Všichni tři se vraceli od hašení zahradní sprchy zpět do prostoru mezi kůlnou a přístavku, když viděli, jak se oheň rozhořel mezi prkny, která tam na sobě ležela. Hořelo po straně asi pět prken vedle sebe mezi jinými prkny. Oheň hořel navrchu prken. Oheň uhasil David vodou z připraveného vědra. Jarďa s Járůu zároveň hlídali vnitřek přístavku, aby tam něco nechytylo.

15. Čas: 11.20

Začalo se kouřit z kůlny. Oheň vzadu v rohu kůlny, kam se nešlo dostat. Hořel molitan. Járů oheň uhasil kbelíkem s vodou. Jakmile dohasili oheň, vrátili se do přístavku, kde viděli hořet plastovou přepravku, kde bylo nářadí. Tato přenoska byla vsazena mezi další objemné předměty, které ale od ohně nechytyly. Po celou dobu byl Jarďa ve společnosti Járů, David hasil, nebo všichni tři spolu. Na pozemku nezjistili pohyb žádných jiných osob. Přepravku uhasili přpra-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

veným vědrem s vodou. Spolu pak šli na obhlídku kolem domu.

16. Čas: 11.22

Na východní straně domu, pod kovovými schody, jedinými, které vedou do patra, se sušilo běžné bavlněné tričko přehozené přes zbytky dřevěných trámů. Tričko se vznalo a začalo hořet. Jarda rukou hořící tričko sundal a oheň zadupal.

17. Čas: 11.30

Jarda volá mobilem své matce, majitelce nemovitosti, do Prahy a informuje ji o sérii malých požárů vznikajících bez příčiny. Matka Markéta zavolala sousedovi Fandovi, co má dělat, ať se tam jde podívat. Soused Fanda zavolal sousedovi dobrovolnému hasiči. V té době všichni tři, David, Jarda a Jára sedí na zahradě, odpočívají a čekají, co se bude dít. Vypínají elektrinu v celém objektu

18. Čas: 14.20

Fanda a Tomáš Mařík, dobrovolní hasiči, přijeli s hasičským vozem a prohlídli si dům a okolí. Žádná ohniska požáru nenalezeny. Když se přiblížili k přístavku, rozhořela se zástěna z tvrzeného papíru. Oheň někdo z nich uhasil. David, Jarda, Jára a dva dobrovolní hasiči vyšli z přístavku ven.

19. Čas: 14.25

Jakmile všichni vyšli ven, jeden z nich viděl, že hoří deka na posteli, kde přespával Jarda. Dobrovolní hasiči odjeli s tím, že dali telefonní čísla na policii a hasiče, kdyby opět začalo hořet, ať kontaktují tyto, aby vznikl oficiální záznam.

20. Čas: 14.40

David, Jarda a Jára se vrátili od vchodových vrat na pozemku zpět k přístavku a hned vidí, jak hoří CD přehrávač a DVD přehrávač stojící na něm, aniž by každý z nich byl zapojen do elektrického proudu. Požár uhasili a ihned volali profesionální hasiče z HZS a policii. Hasiči zanedlouho přijeli. Jarda začal postrádat svůj mobilní telefon, který zanechal na stole na dvorku před domem.

21. Čas: 15.00

Hasiči obcházeli nemovitost a okolí. Před garáží před hasiči vzplálo vědro s hřebíky. Hasiči jej uhasili. Krom osádky hasičského vozu a Davida s Jardou, Járkou nebyla na pozemku ani v domě žádná osoba.

22. Čas: 15.30

V dopoledních hodinách kontaktuje majitelka nemovitosti Markéta Evu o pomoc. Eva pak kontaktuje Slávka, Jiřího a Renatu. Po poledni se setkávají s psychotronicou Renatou Lopourovou v jejím bytě v Praze. Snaží se zjistit příčinu výskytu paranormální entity a označují ji jako Poltergest. Lopourová označuje pravděpodobnou příčinu výskytu entity. Eva, Jiří a Slávek přijeli v tomto čase z Prahy. Setkali se s hasiči na pozemku a ti sdíleli své pocity. Hasiči odjeli.

Jiří, Eva a Slávek provádějí očistné rituály. Posléze přijela i majitelka nemovitosti Markéta.

23. Čas: 18.30

Příjezd policie a psů se speciálně vycvičeným psem na zjišťování hořlavin. Přišli i dva dobrovolní hasiči ze sousedství, kteří v objektu už odpovědně byli. Nikým nebylo nic zjištěno.

24. Čas: 20.00

Odjíždí Eva, Jiří a Slávek zpět do Prahy

25. Čas: 23.15

Přijeli policisté a objekt zapáskovali policejní páskou.

Čtvrtek 29.6.

1. Čas: 8.30

Přišel Jarda s Járkou do garáže, která byla přes noc zamčená a na podlaze byly 4 PET láhve srovnány do hvězdice, hrdly k sobě. Večer před tím byly PET láhve jako odpad, prázdné, srovnané podél zdi garáže. Jarda je vyhodil z garáže na dvorek před garáží. Hned poté co si zalili rozpustnou kávu pro tři, šli v ústrety Davidovi, který právě přijel. Když se všichni tři vrátili do garáže na ranní kávu, tři hrnky s kávou a sáček s cukrem na ponku nenašli. Začali je hledat. Hrnky a cukr našli tři metry od ponku u komína.

2. Čas: 10.30

Přijeli 4 technici z pražského speciálního laboratorního hasičského týmu a nabrali vzorky z ohořelých věcí. Dostavil se i profesionální hasič-technik z České lípy.

3. Čas: 11.00

Přijeli na obhlídku policisté s Doks.

Pátek 1.7.

1. Čas: 10.00

Všichni tři pracovali na verandě, když na ně volal soused, že se jim kouří z kůlny. Ihned volali hasiče, otevřeli kůlnu a viděli oheň vzadu v kůlně na nepřístupném místě, kde stála míchačka na beton. David se s hadicí snažil dostat k nepřístupnému místu a oheň uhasil.

2. Čas: 10.30

Dorazili dobrovolní hasiči z Dubé. Začali obcházet objekt. V přístavku objevili hořící nefunkční elektroniku, přehrávač CD a DVD s tím, že od středy byla odpojena elektrina. Hasiči oheň uhasili.

3. Čas: 10.40

V přístavku, kde bylo už všechno mokré po zásahu hasičů, vzplála kožená brašna plná papíru. Papíry nebyly ohněm nijak zasaženy. Hasiči uhasili.

4. Čas: 10.45

V garáži začala hořet perlinka odležená na okně garáže. Perlinka byla smotána do tvaru válce a hořela na povrchu. Perlinka je nehořlavý materiál a hasiči

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

ji hasili několik minut. Hasiči nevěřili svým očím. Na perlince nebyla známka hoření. Hasiči se ještě nějakou dobu zdrželi, obcházelí nemovitost i pozemek, ale další ohniska nezjistili. Na pozemku nebyla žádná jiná osoba. Hasiči asi po hodině odjeli.

5. Čas: 11.00

David pracuje na verandě v pokleku. Zvedne hlavu, protože slyší zvuk a kolem jeho hlavy proletí kovový kotouč řezací pily kolem jeho hlavy ve vzdálenosti několika centimetrů a zasekl se do zdi vzdálené metr od Davida. Jarda i Jára byli v té chvíli ve vedlejší místnosti a nemohli po Davidovi kotouč hodit. Všechny kotouče byly uloženy v garáži. David nechal kotouč zaseklý na místě.

6. Čas: 13.00

Jára si šel umýt ruce do potoka a vrací se k Jardovi. Říká, že jeho ztracený mobilní telefon leží v potoce, ať si ho jde vytáhnout. Jarda telefon vytáhl. David prozvonil Jardovo telefonní číslo a mobil zvonil. Vytáhl z mobilu baterku a nechal ho na stole na dvorku před garáží, aby uschnul.

Čas: 14.00

Z Prahy přijeli Slávek, Eva a Zuzana, která je vědeckou pracovnící ve výzkumu rakoviny ve společnosti Medical College of Georgia v USA, kterou tento fenomén zaujal z vědeckého hlediska, aniž by v něj věřila. Eva přiváží křišťálovou kouli průměru 15cm a vkládá ji do stojánku vedle komína a schodů do sklepa. Ručník, ve kterém byla koule dovezena, je pohozen ke zdi na pytle s cementem. Pak proběhla obhlídka objektu.

7. Čas 15.00

Dle slov pracovníků Davida, Jardy a Járy se vždy něco stane po cca 10 minutách práce na verandě. Slávek s Járrou pracovali na verandě a sousedící místnosti, David se Zuzanou byli na trámech prvního patra, Eva a Jarda pohromadě na dvoře monitorovali situaci s mobilním telefonem. Po 12 minutách se ozvala rána. Na trámech prvního patra, kde před tím prokazatelně nic nebylo, ležely půl metru od sebe šroubovák a otvírák na láhve. Jejich původní místo bylo v garáži. Ponecháno na místě.

8. Čas: 15.15

Všichni ve stejných pozicích. Jára lopatou pracuje na odpadu ve vedlejší místnosti, metr od Slávky, který je na dohled Járvi. Zuzana s Davidem s nimi komunikují a dívají se dolů jejich směrem. Jára ve shrbené poloze dostává ránu od letícího kusu škváry rozměru cca 20cm. Na pozemku ani v domě, krom zmíněných, nikdo nebyl. Zuzana s Davidem neviděli žádný letící předmět. Tento je archivován. Přestalo se pracovat. Všichni se scházejí na dvorku před garáží.

9. Čas: 15.20

Do této doby prokazatelně nikdo nebyl v garáži. Zuzana objevuje, že křišťálová koule není ve stojánku a je posazena 10cm mimo ve směru ke schodům do sklepa. Slávek, Eva, David, Jarda a Jára na dvorku před garáží diskutují a Zuzana jde okolo domu.

10. Čas: 15.30

Zuzana zavolala na ostatní, že v přístřešku s plechovou střechou hoří. Hořel froté ručník na polici pod střechou. V tomto případě ručník odkapával na pod ním položený kožený kufr, který se pod kapkami tavil. Všichni přítomní se snažili sahat do ohně, který nepálil, nerozšiřoval se a pavučiny nad ním neshořely. Svědkové tvrdí, že oheň měl teplotu těla a zanechával po sobě měkkou vůni bylin. Dokumentováno dvěma videi mobilními telefony.

Sobota 2.7.

1. Čas: 8.15

Stavební dělníci Jarda, Jára a David si připravili nářadí na práci. Práci započali, když vidí stoupající kouř z okénka přístavku. Opět hořela elektronika, přehrávač CD a DVD. Stále je vypnut elektrický proud na pozemek nemovitosti. Uhašeno.

2. Čas: 8.30

V přístavku hoří hadr u postele. Dle instrukcí nechali David s Járrou a Járrou hořet bez hašení. Plamen se nerozšiřoval. Točili video mobilním telefonem. Pak je to přestalo po cca 10 minutách bavit a oheň uhasili.

3. Čas: 9.00

V garáži hořel froté černý ručník, ve kterém byla zabalena křišťálová koule. Oheň na tomto ručníku se na rozdíl od ostatních ohňů po ručníku šířil. Ručník byl položen na vložkách do komína. Uhašeno. Ručník archivován.

4. Čas: 10.00

Příjezd faráře Lukáše Lipenského z Rytířského řádu Křížovníků s červenou hvězdou v Praze. Za účasti majitelky nemovitosti Markéty, dvou policistů Městské policie Doksy, sestra majitelky Simona s manželem a sousedé Kamil s Annou. Prošel si nemovitost. Přečetl z Bible modlitbu ku pokojí duší a za rodiny, které tam žily, a vysvětil místa, kde hořelo a pokropil svčenou vodou. Poté odjel s tím, že bylo-li by potřeba, udělá mši na místě.

5. Čas: 11.00

Majitelka nemovitosti Markéta byla na Policii České republiky, Obvodní oddělení policie Doksy, oznámit trestní oznámení. Byl proveden protokol o trestním oznámení na neznámého pachatele se stručným souhmem událostí a materiálních škod.

6. Čas: 14.30

Z Prahy přijela psychotronička Renata Lopourová se svými žáky Jiřím, Ivanem a Evou. Účasten Slávek, majitelka nemovitosti Markéta, sestra Simo-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

na, dělníci David, Jarda, Jára a další dva pomocníci, sousedé Fanda, Pavel..... . Přišel strýc Josef, kterého si psychotronička Renata dříve vyžádala a nyní ho vzala do stanu, kde s ním pracovala. Ivan změřil na kompasu až 15ti stupňové odchylky v různých místech nemovitosti. Probíhala fotodokumentace a natáčely se zvukové rozhovory se stavebními dělníky. Křišťálová koule mírně zežloutla a byly uvnitř šedivé pavučiny a stíny, dle úhlu pohledu do koule. Původně byla čirá, vnitřně s modrým nádechem horského křišťálu. Po instrukcích Renaty byla křišťálová koule umístěna do potoka z důvodu očisty tekoucí vodou.

7. Čas: 18.00

Odjezd psychotroničky Renaty, Ivana, Jiřího, Evy a Slávka do Prahy. Odchod sousedů, strýce Josefa a jeho manželky domů do sousedství. Na

pozemku nemovitosti zůstal pouze Jarda. Ostatní přihlížející šli domů.

Neděle 3.7.

V tento den se v domě ani na pozemku nepracovalo. Jen Jarda si vytvořil nový přístřešek k bydlení na zahradě. Ke svému stanu – novému domovu si postavil sedící figuru strašidla. Bojuje humorem proti strachu a obavám.

Pondělí 4.7.

Na domě pokračují práce krovu, aby byl dům co nejdříve pod střechou a mohl se pojistit, což je jedna z podmínek pojišťovny. Účastní pouze David, Jarda a Jára.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2016

ZRUŠENÍ POLTERGEISTA

Renata LOPOUROVÁ

Príspevok nebol dodaný.

Texty neprešli jazykovou úpravou.